ОРІЄНТИР

ДОКУМЕНТИ | КОМЕНТАРІ | КОНСУЛЬТАЦІЇ | РЕКЛАМА

КАБІНЕТ МІНІСТРІВ УКРАЇНИ

ПОСТАНОВА
від 25 грудня 2013 р. № 967
Київ

Про затвердження профілів професійної компетентності деяких посад державної служби

Відповідно до частини другої статті 16 Закону України від 17 листопада 2011 р. № 4050-VI «Про державну службу» Кабінет Міністрів України **ПОСТАНОВЛЯЄ:**

1. Затвердити профілі професійної компетентності деяких посад державної служби згідно з додатками 1—8.

2. Ця постанова набирає чинності одночасно з набранням чинності Законом України від 17 листопада 2011 р. № 4050-VI «Про державну службу».

Прем'єр-міністр України М. АЗАРОВ

Додаток 1
до постанови Кабінету Міністрів України
від 25 грудня 2013 р. № 967

ПРОФІЛЬ
професійної компетентності посади
Керівника Секретаріату Кабінету Міністрів України

I.	ХАРАКТЕРИСТИКА ПОСАДИ	
1.	Найменування державного органу	Секретаріат Кабінету Міністрів України
2.	Найменування посади	Керівник Секретаріату Кабінету Міністрів України
3.	Група посади державної служби	I
4.	Підгрупа посади державної служби	I-1
5.	Мета посади	організаційне, експертно-аналітичне, правове, інформаційне, матеріально-технічне та інше забезпечення діяльності Кабінетом Міністрів України
6.	Зміст виконуваної за посадою роботи	організація роботи Секретаріату; контроль виконання планів роботи Кабінету Міністрів України та інформування Прем'єр-міністра України про стан проведення зазначеної роботи, а також подання для схвалення Прем'єр-міністрові України проекту порядку денного засідання Кабінету Міністрів України; подання Прем'єр-міністрові України на підпис прийнятих Кабінетом Міністрів України актів та для візування — схвалених проектів законів України, актів Президента України, а також проектів доручень Президента України; внесення на розгляд Кабінету Міністрів України планів організації підготовки проектів актів, необхідних для забезпечення реалізації законів України та організації виконання Указів Президента України, подання пропозицій з інших питань, що належать до його компетенції; проведення в разі потреби нарад з представниками органів виконавчої влади для обговорення стану підготовки питань до розгляду на засіданнях Кабінету Міністрів України; організаційне забезпечення в установленому порядку розгляду членами Кабінету Міністрів України, керівниками центральних органів виконавчої влади, що не входять до складу Кабінету Міністрів України, депутатських звернень та запитів, адресованих Кабінету Міністрів України; забезпечення координації роботи, пов'язаної із забезпеченням підготовки органами виконавчої влади питань щодо розгляду судами справ, стороною або третьою особою в яких є Кабінет Міністрів України; інформування в установленому порядку Кабінету Міністрів України про результати моніторингу виконання рішень Кабінету Міністрів України, планів організації підготовки проектів актів, необхідних для забезпечення реалізації законів України та організації виконання указів Президента України, а також доручень Президента України і Прем'єр-міністра України; управління державною службою та персоналом у Секретаріаті
II.	ВИМОГИ ДО РІВНЯ ПРОФЕСІЙНОЇ КОМПЕТЕНТНОСТІ ОСОБИ	
1.	Мінімальні загальні вимоги	
1.1.	Освітньо-кваліфікаційний рівень	спеціаліст (магістр)
1.2.	Освіта	повна вища освіта
1.3.	Стаж роботи	не менше семи років
2.	Спеціальні вимоги	
2.1.	Досвід роботи	не менше п'яти років у відповідній сфері та/або у сфері державного управління, на керівних посадах або на посадах державної служби підгрупи I-3 чи II-2 або на відповідних посадах в органах місцевого самоврядування
2.2.	Перелік знань, необхідних для виконання посадових обов'язків	Конституція України, законодавство України у сфері державного управління, зокрема Закон України "Про державну службу", Закон України "Про засади запобігання і протидії корупції", Закон України "Про Кабінет Міністрів України", Закон України "Про центральні органи виконавчої влади", Закон України "Про правила етичної поведінки", Закон України "Про доступ до публічної інформації"; законодавство, що регулює діяльність Секретаріату Кабінету Міністрів України; сучасні методи управління персоналом; основи економіки, аналізу державної політики, соціально-економічного прогнозування та планування, державних фінансів
2.3.	Перелік умінь та навичок, необхідних для виконання посадових обов'язків	уміння аналізувати стан державної політики та приймати управлінські рішення; навички стратегічного планування; уміння ефективно використовувати ресурси (у тому числі фінансові і матеріальні); навички ефективної комунікації та публічних виступів; навички ведення ділових переговорів; володіння державною мовою; уміння управляти персоналом; навички управління змінами; навички управління ризиками
2.4.	Інші вимоги до рівня професійної компетентності	лідерство; стратегічне та аналітичне мислення; креативність; уміння працювати у стресовій ситуації; принциповість, рішучість і вимогливість під час прийняття рішень

Додаток 2
до постанови Кабінету Міністрів України
від 25 грудня 2013 р. № 967

ПРОФІЛЬ
професійної компетентності посади першого заступника Керівника Секретаріату Кабінету Міністрів України

I.	ХАРАКТЕРИСТИКА ПОСАДИ	
1.	Найменування державного органу	Секретаріат Кабінету Міністрів України
2.	Найменування посади	перший заступник Керівника Секретаріату Кабінету Міністрів України
3.	Група посади державної служби	I
4.	Підгрупа посади державної служби	I-1
5.	Мета посади	організаційне, експертно-аналітичне, правове, інформаційне, матеріально-технічне та інше забезпечення діяльності Кабінету Міністрів України
6.	Зміст виконуваної за посадою роботи	спрямування, координація і контроль роботи структурних підрозділів Секретаріату, погодження положень про них та пропозицій щодо структури, штатного розпису, кадрових призначень і звільнень у відповідних структурних підрозділах; координація діяльності структурних підрозділів Секретаріату щодо підготовки проектів актів законодавства та проведення аналізу інших документів, що підписуються Прем'єр-міністром України; координація відповідно до компетенції діяльності структурних підрозділів Секретаріату щодо підготовки проектів актів законодавства та інших документів до розгляду Кабінетом Міністрів України, погодження (візування) зазначених документів, а також експертних висновків до них; участь у встановленому порядку у засіданнях Кабінету Міністрів України; погодження в установленому порядку пропозицій керівників структурних підрозділів щодо заохочення державних службовців та інших працівників Секретаріату або застосування до них у разі потреби заходів дисциплінарної відповідальності; повернення в установленому порядку проектів актів законодавства та інших документів, що внесені до Кабінету Міністрів України з порушенням вимог Регламенту Кабінету Міністрів України, а також документів з питань, що не належать до компетенції Кабінету Міністрів України; проведення в разі потреби узгоджувальних нарад за участю представників органів виконавчої влади з метою врегулювання розбіжностей у позиціях щодо проектів актів законодавства;
		виконання інших функцій згідно з рішеннями Кабінету Міністрів України, дорученнями Прем'єр-міністра України та Керівника Секретаріату Кабінету Міністрів України
II.	ВИМОГИ ДО РІВНЯ ПРОФЕСІЙНОЇ КОМПЕТЕНТНОСТІ ОСОБИ	
1.	Мінімальні загальні вимоги	
1.1.	Освітньо-кваліфікаційний рівень	спеціаліст (магістр)
1.2.	Освіта	повна вища освіта
1.3.	Стаж роботи	не менше семи років
2.	Спеціальні вимоги	
2.1.	Досвід роботи	не менше п'яти років у відповідній сфері та/або у сфері державного управління, на керівних посадах або на посадах державної служби підгрупи I-3 чи II-2 або на відповідних посадах в органах місцевого самоврядування
2.2.	Перелік знань, необхідних для виконання посадових обов'язків	Конституція України, законодавство України у сфері державного управління, зокрема Закон України "Про державну службу", Закон України "Про засади запобігання і протидії корупції", Закон України "Про Кабінет Міністрів України", Закон України "Про центральні органи виконавчої влади", Закон України "Про правила етичної поведінки", Закон України "Про доступ до публічної інформації"; законодавство, що регулює діяльність Секретаріату; сучасні методи управління персоналом; основи економіки, аналізу державної політики, соціально-економічного прогнозування та планування, державних фінансів
2.3.	Перелік умінь та навичок, необхідних для виконання посадових обов'язків	уміння організовувати та забезпечувати виконання завдань; навички управлінського контролю; уміння управляти персоналом; уміння оцінювати і розвивати підлеглих; уміння управляти конфліктами та запобігати їх виникненню; уміння організовувати роботу з ефективної взаємодії з іншими державними органами, органами місцевого самоврядування, організаціями; навички ефективної комунікації та ведення ділових переговорів; володіння державною мовою; навички управління змінами; уміння працювати з громадськістю
2.4.	Інші вимоги до рівня професійної компетентності	лідерство; стратегічне та аналітичне мислення; креативність; уміння працювати у стресовій ситуації; принциповість, рішучість і вимогливість під час прийняття рішень

Додаток 3
до постанови Кабінету Міністрів України
від 25 грудня 2013 р. № 967

ПРОФІЛЬ
професійної компетентності посади заступника Керівника Секретаріату Кабінету Міністрів України

I.	ХАРАКТЕРИСТИКА ПОСАДИ	
1.	Найменування державного органу	Секретаріат Кабінету Міністрів України
2.	Найменування посади	заступник Керівника Секретаріату Кабінету Міністрів України
3.	Група посади державної служби	I
4.	Підгрупа посади державної служби	I-1
5.	Мета посади	організаційне, експертно-аналітичне, правове, інформаційне, матеріально-технічне забезпечення діяльності Кабінету Міністрів України
6.	Зміст виконуваної за посадою роботи	спрямування, координація і контроль роботи структурних підрозділів Секретаріату, погодження положень про них та пропозицій щодо структури, штатного розпису, кадрових призначень і звільнень у відповідних структурних підрозділах; координація діяльності структурних підрозділів Секретаріату щодо підготовки проектів актів законодавства та проведення аналізу інших документів, що підписуються Прем'єр-міністром України; координація відповідно до компетенції діяльності структурних підрозділів Секретаріату щодо підготовки проектів актів законодавства та інших документів до розгляду Кабінетом Міністрів України, погодження (візування) зазначених документів, а також експертних висновків до них; участь в установленому порядку у засіданнях Кабінету Міністрів України; погодження в установленому порядку пропозицій керівників структурних підрозділів щодо заохочення державних службовців та інших працівників Секретаріату або застосування до них у разі потреби заходів дисциплінарної відповідальності; повернення в установленому порядку проектів

ОРІЄНТИР № 3

		актів законодавства та інших документів, що внесені до Кабінету Міністрів України з порушенням Регламенту Кабінету Міністрів України, а також документів з питань, що не належать до компетенції Кабінету Міністрів України; проведення в разі потреби узгоджувальних нарад за участю представників органів виконавчої влади з метою врегулювання розбіжностей у позиціях щодо проектів актів законодавства; виконання інших функцій згідно з рішеннями Кабінету Міністрів України, дорученнями Прем'єр-міністра України та Керівника Секретаріату Кабінету Міністрів України
II.	ВИМОГИ ДО РІВНЯ ПРОФЕСІЙНОЇ КОМПЕТЕНТНОСТІ ОСОБИ	
1.	Мінімальні загальні вимоги	
1.1.	Освітньо-кваліфікаційний рівень	спеціаліст (магістр)
1.2.	Освіта	повна вища освіта
1.3.	Стаж роботи	не менше семи років
2.	Спеціальні вимоги	
2.1.	Досвід роботи	не менше п'яти років у відповідній сфері та/або у сфері державного управління, на керівних посадах або на посадах державної служби підгрупи I-3 чи II-2 або на відповідних посадах в органах місцевого самоврядування
2.2	Перелік знань, необхідних для виконання посадових обов'язків	Конституція України, законодавство України у сфері державного управління, зокрема Закон України "Про державну службу", Закон України "Про засади запобігання і протидії корупції", Закон України "Про Кабінет Міністрів України", Закон України "Про центральні органи виконавчої влади", Закон України "Про правила етичної поведінки", Закон України "Про доступ до публічної інформації"; законодавство, що регулює діяльність Секретаріату Кабінету Міністрів України; сучасні методи управління персоналом; основи економіки, аналізу державної політики, соціально-економічного прогнозування та планування, державних фінансів
2.3.	Перелік умінь та навичок, необхідних для виконання посадових обов'язків	уміння організовувати та забезпечувати виконання завдань; навички управлінського контролю; уміння управляти персоналом; уміння оцінювати і розвивати підлеглих; уміння управляти конфліктами та запобігати їх виникненню; уміння організовувати роботу з ефективної взаємодії з іншими державними органами, органами місцевого самоврядування, організаціями; навички ефективної комунікації та ведення ділових переговорів; володіння державною мовою; навички управління змінами; уміння працювати з громадськістю
2.4.	Інші вимоги до рівня професійної компетентності	лідерство; стратегічне та аналітичне мислення; креативність; уміння працювати у стресовій ситуації; принциповість, рішучість і вимогливість під час прийняття рішень

Додаток 4
до постанови Кабінету Міністрів України
від 25 грудня 2013 р. № 967

ПРОФІЛЬ
професійної компетентності посади керівника Апарату Прем'єр-міністра України

I.	ХАРАКТЕРИСТИКА ПОСАДИ	
1.	Найменування державного органу	Секретаріат Кабінету Міністрів України
2.	Найменування посади	керівник Апарату Прем'єр-міністра України
3.	Група посади державної служби	I
4.	Підгрупа посади державної служби	I-1
5.	Мета посади	забезпечення реалізації завдань щодо здійснення Прем'єр-міністром України своїх повноважень
6.	Зміст виконуваної за посадою роботи	організація роботи Апарату; здійснення інформаційного забезпечення діяльності Прем'єр-міністра України, опрацювання кореспонденції, що надходить на ім'я Прем'єр-міністра України, та підготовка в установленому порядку за результатами її розгляду доручень, листів, контроль вирішення порушених у них питань, здійснення протокольного забезпечення офіційних заходів за участю Прем'єр-міністра України; участь у підготовці проектів актів законодавства з питань, що ініціюються Прем'єр-міністром України, та проведення аналізу інших документів, що підписуються Прем'єр-міністром України; забезпечення листування Прем'єр-міністра України з вищими посадовими особами іноземних держав і міжнародних організацій; забезпечення формування та підтримання політичного іміджу Прем'єр-міністра України; забезпечення підготовки поточних і довгострокових робочих планів Прем'єр-міністра України, проведення нарад і зустрічей, здійснення закордонних візитів та поїздок по державі, організація, координація підготовки матеріалів для Прем'єр-міністра України до нарад, зустрічей, оформлення за результатами таких нарад і зустрічей відповідних протоколів та підготовка доручень і листів; виконання інших функції відповідно до доручень Прем'єр-міністра України
II.	ВИМОГИ ДО РІВНЯ ПРОФЕСІЙНОЇ КОМПЕТЕНТНОСТІ ОСОБИ	
1.	Мінімальні загальні вимоги	
1.1.	Освітньо-кваліфікаційний рівень	спеціаліст (магістр)
1.2.	Освіта	повна вища освіта
1.3.	Стаж роботи	не менше семи років
2.	Спеціальні вимоги	
2.1.	Досвід роботи	не менше п'яти років у відповідній сфері та/або у сфері державного управління, на керівних посадах або на посадах державної служби підгрупи I-3 чи II-2 або на відповідних посадах в органах місцевого самоврядування
2.2.	Перелік знань, необхідних для виконання посадових обов'язків	Конституція України, законодавство України у сфері державного управління, зокрема Закон України "Про державну службу", Закон України "Про засади запобігання і протидії корупції", Закон України "Про Кабінет Міністрів України", Закон України "Про центральні органи виконавчої влади", Закон України "Про правила етичної поведінки", Закон України "Про доступ до публічної інформації"; законодавство, що регулює діяльність Секретаріату Кабінету Міністрів України; сучасні методи управління персоналом; основи економіки, аналізу державної політики, соціально-економічного прогнозування та планування, державних фінансів
2.3.	Перелік умінь та навичок, необхідних для виконання посадових обов'язків	уміння організовувати та забезпечувати виконання завдань; навички управлінського контролю; уміння управляти персоналом; уміння оцінювати підлеглих; уміння управляти конфліктами та запобігати їх виникненню; уміння організовувати роботу з ефективної взаємодії з іншими державними органами, органами місцевого самоврядування, організаціями; навички ефективної комунікації та ведення ділових переговорів; володіння державною мовою; навички управління змінами; уміння працювати з громадськістю
2.4.	Інші вимоги до рівня професійної компетентності	лідерство; стратегічне та аналітичне мислення; креативність; уміння працювати у стресовій ситуації; принциповість, рішучість і вимогливість під час прийняття рішень

Додаток 5
до постанови Кабінету Міністрів України
від 25 грудня 2013 р. № 967

ПРОФІЛЬ
професійної компетентності посади Урядового уповноваженого з питань європейської інтеграції

I.	ХАРАКТЕРИСТИКА ПОСАДИ	
1.	Найменування державного органу	Мінекономрозвитку
2.	Найменування посади	Урядовий уповноважений з питань європейської інтеграції
3.	Група посади державної служби	I
4.	Підгрупа посади державної служби	I-2
5.	Мета посади	участь у виконанні завдань з питань економічного і соціального співробітництва України з ЄС, здійсненні заходів, спрямованих на європейську інтеграцію України
6.	Зміст виконуваної за посадою роботи	розроблення пропозицій стосовно вирішення питань економічного і соціального співробітництва України з ЄС, удосконалення механізму взаємодії з інституціями ЄС; забезпечення взаємодії центральних органів виконавчої влади, пов'язаної із створенням зони вільної торгівлі між Україною та ЄС, укладенням Угоди про асоціацію між Україною та ЄС в економічній, секторальній сферах, а також взаємодії з питань розвитку людського потенціалу; участь у координації виконання Українською Стороною зобов'язань за міжнародними договорами України з ЄС та переговорах, спрямованих на розвиток договірних відносин з ЄС з питань економічного і соціального співробітництва, в роботі двосторонніх органів формату Україна — ЄС, утворених у рамках міжнародних договорів; забезпечення діяльності відповідних підкомітетів Комітету з питань співробітництва між Україною та Європейськими Співтовариствами (Європейським Союзом); сприяння місцевим органам виконавчої влади та органам місцевого самоврядування у налагодженні зв'язків з європейськими регіональними організаціями та їх участі в європейських регіональних програмах, залученню українських підприємств, установ та організацій до участі в галузевих програмах ЄС; забезпечення в межах своїх повноважень адаптації законодавства України до законодавства ЄС; здійснення координації та методичного забезпечення діяльності структурних підрозділів Мінекономрозвитку з питань економічного і соціального співробітництва з ЄС
II.	ВИМОГИ ДО РІВНЯ ПРОФЕСІЙНОЇ КОМПЕТЕНТНОСТІ ОСОБИ	
1.	Мінімальні загальні вимоги	
1.1.	Освітньо-кваліфікаційний рівень	спеціаліст (магістр)
1.2.	Освіта	повна вища освіта
1.3.	Стаж роботи	не менше семи років
2.	Спеціальні вимоги	
2.1.	Досвід роботи	не менше п'яти років у відповідній сфері та/або у сфері державного управління, на керівних посадах або на посадах державної служби підгрупи I-3 чи II-2 або на відповідних посадах в органах місцевого самоврядування
2.2.	Перелік знань, необхідних для виконання посадових обов'язків	Конституція України, законодавство України у сфері державного управління, зокрема Закон України "Про державну службу", Закон України "Про засади запобігання і протидії корупції", Закон України "Про правила етичної поведінки", Закон України "Про доступ до публічної інформації"; законодавство з питань економічного і соціального співробітництва України з ЄС; Положення про Міністерство економічного розвитку і торгівлі України; сучасні методи управління персоналом; основи економіки, аналізу державної політики, соціально-економічного прогнозування та планування, державних фінансів
2.3.	Перелік умінь та навичок, необхідних для виконання посадових обов'язків	уміння аналізувати стан державної політики та приймати управлінські рішення; навички стратегічного планування; уміння ефективно використовувати ресурси (у тому числі фінансові і матеріальні); навички ефективної комунікації та публічних виступів; навички ведення ділових переговорів; володіння державною мовою; володіння однією з офіційних мов Ради Європи; уміння управляти персоналом; навички управління змінами; навички управління ризиками
2.4.	Інші вимоги до рівня професійної компетентності	лідерство; стратегічне та аналітичне мислення; креативність; уміння працювати у стресовій ситуації; принциповість, рішучість і вимогливість під час прийняття рішень

Додаток 6
до постанови Кабінету Міністрів України
від 25 грудня 2013 р. № 967

ПРОФІЛЬ
професійної компетентності посади Урядового уповноваженого з питань співробітництва з міжнародними фінансовими організаціями та залучення міжнародної технічної допомоги

I.	ХАРАКТЕРИСТИКА ПОСАДИ	
1.	Найменування державного органу	Мінекономрозвитку
2.	Найменування посади	Урядовий уповноважений з питань співробітництва з міжнародними фінансовими організаціями та залучення міжнародної технічної допомоги
3.	Група посади державної служби	I
4.	Підгрупа посади державної служби	I-2

5.	Мета посади	участь у виконанні завдань у сфері технічного та фінансового співробітництва з іноземними державами та міжнародними організаціями щодо залучення ресурсів для виконання програм і проектів
6.	Зміст виконуваної за посадою роботи	розроблення пропозицій щодо визначення основних напрямів та реалізації державної політики у сфері співробітництва з міжнародними фінансовими організаціями та залучення міжнародної технічної допомоги; участь у координації роботи, пов'язаної з ініціюванням, підготовкою та реалізацією проектів економічного і соціального розвитку України, що підтримуються міжнародними фінансовими організаціями; співпраця з міжнародними організаціями щодо залучення та використання міжнародної технічної допомоги; участь у координації здійснення заходів із розроблення проектів міжнародної технічної допомоги; участь у проведенні експертизи та погодженні запитів вітчизняних підприємств, установ та організацій на одержання міжнародної технічної допомоги, текстів договорів з питань техніко-економічного співробітництва між донорами та центральними і місцевими органами виконавчої влади; здійснення координації та методичного забезпечення діяльності структурних підрозділів Мінекономрозвитку, до компетенції яких належать питання співробітництва з міжнародними фінансовими організаціями та залучення міжнародної технічної допомоги
II.	ВИМОГИ ДО РІВНЯ ПРОФЕСІЙНОЇ КОМПЕТЕНТНОСТІ ОСОБИ	
1.	Мінімальні загальні вимоги	
1.1.	Освітньо-кваліфікаційний рівень	спеціаліст (магістр)
1.2.	Освіта	повна вища освіта
1.3.	Стаж роботи	не менше семи років
2.	Спеціальні вимоги	
2.1.	Досвід роботи	не менше п'яти років у відповідній сфері та/або у сфері державного управління, на керівних посадах або на посадах державної служби підгрупи I-3 чи II-2 або на відповідних посадах в органах місцевого самоврядування
2.2.	Перелік знань, необхідних для виконання посадових обов'язків	Конституція України, законодавство України у сфері державного управління, зокрема Закон України "Про державну службу", Закон України "Про засади запобігання і протидії корупції", Закон України "Про правила етичної поведінки", Закон України "Про доступ до публічної інформації"; законодавство у сфері технічного та фінансового співробітництва з іноземними державами та міжнародними організаціями щодо залучення ресурсів для виконання програм і проектів; Положення про Міністерство економічного розвитку і торгівлі України; сучасні методи управління персоналом; основи економіки, аналізу державної політики, соціально-економічного прогнозування та планування, державних фінансів
2.3.	Перелік умінь та навичок, необхідних для виконання посадових обов'язків	уміння аналізувати стан державної політики та приймати управлінські рішення; навички стратегічного планування; уміння ефективно використовувати ресурси (у тому числі фінансові і матеріальні); навички ефективної комунікації та публічних виступів; навички ведення ділових переговорів; володіння державною мовою; володіння однією з офіційних мов Ради Європи; уміння управляти персоналом; навички управління змінами; навички управління ризиками
2.4.	Інші вимоги до рівня професійної компетентності	лідерство; стратегічне та аналітичне мислення; креативність; уміння працювати у стресовій ситуації; принциповість, рішучість і вимогливість під час прийняття рішень

Додаток 7
до постанови Кабінету Міністрів України
від 25 грудня 2013 р. № 967

ПРОФІЛЬ
професійної компетентності посади Урядового уповноваженого з питань співробітництва з Російською Федерацією, державами — учасницями Співдружності Незалежних Держав, Євразійського економічного співтовариства та іншими регіональними об'єднаннями

I.	ХАРАКТЕРИСТИКА ПОСАДИ	
1.	Найменування державного органу	Мінекономрозвитку
2.	Найменування посади	Урядовий уповноважений з питань співробітництва з Російською Федерацією, державами — учасницями Співдружності Незалежних Держав, Євразійського економічного співтовариства та іншими регіональними об'єднаннями
3.	Група посади державної служби	I
4.	Підгрупа посади державної служби	I-2
5.	Мета посади	участь у виконанні завдань з питань зовнішньоекономічного співробітництва України з Російською Федерацією, іншими державами — учасницями СНД, ЄврАзЕС та іншими регіональними об'єднаннями і багатостороннього торговельно-економічного співробітництва України з державами – учасницями СНД, ЄврАзЕС та іншими регіональними об'єднаннями
6.	Зміст виконуваної за посадою роботи	розроблення пропозицій стосовно вирішення питань зовнішньоекономічного співробітництва України з Російською Федерацією, іншими державами — учасницями СНД, ЄврАзЕС та іншими регіональними об'єднаннями і розширення коопераційних зв'язків; забезпечення взаємодії центральних органів виконавчої влади під час розроблення і виконання двосторонніх міжнародних угод з питань економічного співробітництва, укладених Україною з державами — учасницями СНД, та забезпечення участі в експертному опрацюванні проектів багатосторонніх угод, міждержавних та галузевих програм з питань багатостороннього співробітництва в рамках СНД, ЄврАзЕС та інших регіональних об'єднань; прогнозування тенденцій регіонального розвитку держав — учасниць СНД з метою оперативного інформування Кабінету Міністрів України та підготовки і прийняття в установленому порядку відповідних актів; участь у виконанні Договору про зону вільної торгівлі, стратегії економічного розвитку держав — учасниць СНД на період до 2020 року і підготовці пропозицій щодо визначення подальших етапів економічної інтеграції України; в організації роботи з розроблення та підготовки до підписання двосторонніх угод з питань торговельно-економічного співробітництва з державами — учасницями СНД та координації їх виконання; у роботі двосторонніх урядових комісій та їх української частини з питань економічного співробітництва України з державами — учасницями СНД; в розробленні та удосконаленні механізму реалізації державної політики у сфері зовнішньоекономічної діяльності в рамках СНД, ЄврАзЕС та інших регіональних об'єднань; співпраця із статутними органами СНД, ЄврАзЕС та інших регіональних об'єднань; виконання представницьких функцій під час взаємодії із статутними органами СНД, ЄврАзЕС та інших регіональних об'єднань; здійснення координації та методичного забезпечення діяльності структурних підрозділів Мінекономрозвитку, до компетенції яких належать питання співробітництва України з Російською Федерацією, іншими державами — учасницями СНД
II.	ВИМОГИ ДО РІВНЯ ПРОФЕСІЙНОЇ КОМПЕТЕНТНОСТІ ОСОБИ	
1.	Мінімальні загальні вимоги	
1.1.	Освітньо-кваліфікаційний рівень	спеціаліст (магістр)
1.2.	Освіта	повна вища освіта
1.3.	Стаж роботи	не менше семи років
2.	Спеціальні вимоги	
2.1.	Досвід роботи	не менше п'яти років у відповідній сфері та/або у сфері державного управління, на керівних посадах або на посадах державної служби підгрупи I-3 чи II-2 або на відповідних посадах в органах місцевого самоврядування
2.2.	Перелік знань, необхідних для виконання посадових обов'язків	Конституція України, законодавство України у сфері державного управління, зокрема Закон України "Про державну службу", Закон України "Про засади запобігання і протидії корупції", Закон України "Про правила етичної поведінки", Закон України "Про доступ до публічної інформації"; законодавство у сфері зовнішньоекономічного співробітництва України з Російською Федерацією, іншими державами — учасницями СНД, ЄврАзЕС та іншими регіональними об'єднаннями і багатостороннього торговельно-економічного співробітництва України з державами — учасницями СНД, ЄврАзЕС та іншими регіональними об'єднаннями; Положення про Міністерство економічного розвитку і торгівлі України;
		сучасні методи управління персоналом; основи економіки, аналізу державної політики, соціально-економічного прогнозування та планування, державних фінансів
2.3.	Перелік умінь та навичок, необхідних для виконання посадових обов'язків	уміння аналізувати стан державної політики та приймати управлінські рішення; навички стратегічного планування; уміння ефективно використовувати ресурси (у тому числі фінансові і матеріальні); навички ефективної комунікації та публічних виступів; навички ведення ділових переговорів; володіння державною мовою; володіння однією з офіційних мов Ради Європи; уміння управляти персоналом; навички управління змінами; навички управління ризиками
2.4.	Інші вимоги до рівня професійної компетентності	лідерство; стратегічне та аналітичне мислення; креативність; уміння працювати у стресовій ситуації; принциповість, рішучість і вимогливість під час прийняття рішень

Додаток 8
до постанови Кабінету Міністрів України
від 25 грудня 2013 р. № 967

ПРОФІЛЬ
професійної компетентності посади Урядового уповноваженого у справах Європейського суду з прав людини

I.	ХАРАКТЕРИСТИКА ПОСАДИ	
1	Найменування державного органу	Мін'юст
2.	Найменування посади	Урядовий уповноважений у справах Європейського суду з прав людини
3.	Група посади державної служби	I
4.	Підгрупа посади державної служби	I-2
5.	Мета посади	забезпечення представництва України в Європейському Суді з прав людини (далі — Суд) під час розгляду справ про порушення Конвенції про захист прав людини і основоположних свобод, справ за заявами України стосовно порушення Конвенції іншими державами — її учасницями, а також як третьої сторони під час розгляду справ за заявами громадян України або юридичних осіб — резидентів України проти інших держав — учасниць Конвенції та інформування Комітету Міністрів Ради Європи про хід виконання рішень Суду
6.	Зміст виконуваної за посадою роботи	координація роботи, пов'язаної з підготовкою матеріалів для розгляду справ у Суді та виконанням його рішень, співпраця з цією метою з іншими органами державної влади та органами місцевого самоврядування; підготовка і внесення на розгляд Суду необхідних матеріалів, участь у слуханні справ, які ним розглядаються; інформування в установленому порядку Комітету Міністрів Ради Європи про хід виконання Україною рішень Суду; виявлення причин порушення Конвенції, розроблення пропозицій щодо їх усунення та недопущення порушень у майбутньому; організація роботи із створення необхідних умов для проведення Судом розслідування у справі про порушення Конвенції та вжиття заходів відповідно до регламенту Суду
II.	ВИМОГИ ДО РІВНЯ ПРОФЕСІЙНОЇ КОМПЕТЕНТНОСТІ ОСОБИ	
1.	Мінімальні загальні вимоги	
1.1.	Освітньо-кваліфікаційний рівень	спеціаліст (магістр)
1.2.	Освіта	повна вища юридична освіта
1.3.	Стаж роботи	не менше семи років
2.	Спеціальні вимоги	
2.1.	Досвід роботи	не менше п'яти років в галузі права, на керівних посадах або на посадах державної служби підгрупи I-3 чи II-2 або на відповідних посадах в органах місцевого самоврядування
2.2.	Перелік знань, необхідних для виконання посадових обов'язків	Конституція України, законодавство України у сфері державного управління, зокрема Закон України "Про державну службу", Закон України "Про засади запобігання і протидії корупції", Закон України "Про правила етичної поведінки", Закон України "Про доступ до публічної інформації"; Конвенція про захист прав людини та інші міжнародні акти, договори; Регламент Європейського суду з прав людини; Положення про Міністерство юстиції України; сучасні методи управління персоналом
2.3.	Перелік умінь та навичок, необхідних для виконання	уміння аналізувати стан державної політики та приймати управлінські рішення; навички стратегічного планування;

	посадових обов'язків	уміння ефективно використовувати ресурси (у тому числі фінансові і матеріальні); навички ефективної комунікації та публічних виступів; навички ведення ділових переговорів; навички практичного застосування нормативно-правових актів; володіння державною мовою; володіння однією з офіційних мов Ради Європи; уміння управляти персоналом; навички управління змінами; навички управління ризиками
2.4.	Інші вимоги до рівня професійної компетентності	лідерство; стратегічне та аналітичне мислення; креативність; уміння працювати у стресовій ситуації; принциповість, рішучість і вимогливість під час прийняття рішень

КАБІНЕТ МІНІСТРІВ УКРАЇНИ

ПОСТАНОВА
від 25 грудня 2013 р. № 975
Київ

Про затвердження Порядку призначення і виплати одноразової грошової допомоги у разі загибелі (смерті), інвалідності або часткової втрати працездатності без встановлення інвалідності військовослужбовців, військовозобов'язаних та резервістів, які призвані на навчальні (або перевірочні) та спеціальні збори чи для проходження служби у військовому резерві

Відповідно до пункту 2 статті 16^2 та пункту 9 статті 16^3 Закону України «Про соціальний і правовий захист військовослужбовців та членів їх сімей» Кабінет Міністрів України **ПОСТАНОВЛЯЄ:**

1. Затвердити Порядок призначення і виплати одноразової грошової допомоги у разі загибелі (смерті), інвалідності або часткової втрати працездатності без встановлення інвалідності військовослужбовців, військовозобов'язаних та резервістів, які призвані на навчальні (або перевірочні) та спеціальні збори чи для проходження служби у військовому резерві, що додається.

2. Установити, що особам, які до набрання чинності Порядком, затвердженим цією постановою, мають право на отримання одноразової грошової допомоги:

допомога, що була призначена, виплачується відповідно до Порядку та умов призначення і виплати одноразової грошової допомоги у разі загибелі (смерті), поранення (контузії, травми або каліцтва) чи інвалідності військовослужбовців, військовозобов'язаних і резервістів, призваних на навчальні (або перевірочні) та спеціальні збори, та інвалідності звільнених з військової служби (зборів) осіб, затверджених постановою Кабінету Міністрів України від 28 травня 2008 р. № 499 (Офіційний вісник України, 2008 р., № 39, ст. 1298), Порядку та умов призначення і виплати одноразової грошової допомоги у разі загибелі (смерті), каліцтва або інвалідності військовослужбовців та інвалідності осіб, звільнених з військової служби, що сталися у 2006 році, затверджених постановою Кабінету Міністрів України від 21 лютого 2007 р. № 284 (Офіційний вісник України, 2007 р., № 14, ст. 532), і Порядку та умов виплати одноразової грошової допомоги у разі загибелі (смерті), поранення (контузії, травми або каліцтва) чи інвалідності співробітників кадрового складу розвідувальних органів, затверджених постановою Кабінету Міністрів України від 21 листопада 2007 р. № 1331 (Офіційний вісник України, 2007 р., № 89, ст. 3255);

допомога, що не була призначена, призначається і виплачується в установленому законодавством порядку, що діяло на день виникнення права на отримання такої допомоги.

3. Визнати такими, що втратили чинність, акти Кабінету Міністрів України згідно з переліком, що додається.

4. Ця постанова набирає чинності з дня набрання чинності Законом України від 4 липня 2012 р. № 5040-VI «Про внесення змін до деяких законів України з питань соціального захисту військовослужбовців».

Прем'єр-міністр України М. АЗАРОВ

ЗАТВЕРДЖЕНО
постановою Кабінету Міністрів України
від 25 грудня 2013 р. № 975

ПОРЯДОК
призначення і виплати одноразової грошової допомоги у разі загибелі (смерті), інвалідності або часткової втрати працездатності без встановлення інвалідності військовослужбовців, військовозобов'язаних та резервістів, які призвані на навчальні (або перевірочні) та спеціальні збори чи для проходження служби у військовому резерві

1. Цей Порядок визначає механізм призначення і виплати одноразової грошової допомоги у разі загибелі (смерті), інвалідності або часткової втрати працездатності без встановлення інвалідності (далі — одноразова грошова допомога) військовослужбовців, військовозобов'язаних та резервістів, які призвані на навчальні (або перевірочні) та спеціальні збори чи для проходження служби у військовому резерві (далі — військовослужбовець, військовозобов'язаний та резервіст).

2. Військовослужбовці вважаються такими, що виконують обов'язки військової служби, за умов, визначених Законом України «Про військовий обов'язок і військову службу».

Військовозобов'язані та резервісти вважаються такими, що виконують обов'язки військової служби, служби у військовому резерві, за умов, визначених Законом України «Про військовий обов'язок і військову службу» та указами Президента України.

3. Днем виникнення права на отримання одноразової грошової допомоги є:

у разі загибелі (смерті) військовослужбовця, військовозобов'язаного та резервіста — дата смерті, що зазначена у свідоцтві про смерть;

у разі встановлення інвалідності або ступеня втрати працездатності без встановлення інвалідності — дата, що зазначена у довідці медико-соціальної експертної комісії.

4. Одноразова грошова допомога призначається у разі загибелі (смерті) військовослужбовця, військовозобов'язаного та резервіста, якщо смерть настала:

1) під час виконання військовослужбовцем обов'язків військової служби або внаслідок захворювання, пов'язаного з виконанням ним обов'язків військової служби;

2) у період проходження військовослужбовцем військової служби або внаслідок захворювання чи нещасного випадку, що мали місце в період проходження ним військової служби;

3) під час виконання обов'язків військової служби або служби у військовому резерві військовозобов'язаним та резервістом, яких призвано на навчальні (або перевірочні) та спеціальні збори.

5. Одноразова грошова допомога призначається і виплачується у розмірі 500-кратного прожиткового мінімуму, встановленого законом для працездатних осіб на дату загибелі (смерті), рівними частками членам сім'ї, батькам та утриманцям загиблого (померлого) військовослужбовця, військовозобов'язаного та резервіста.

Якщо одна із зазначених осіб відмовляється від отримання одноразової грошової допомоги, її частка розподіляється між іншими особами, які мають право на її отримання.

Заява про відмову від отримання одноразової грошової допомоги повинна бути нотаріально посвідчена в установленому законодавством порядку.

Члени сім'ї та батьки загиблого (померлого) військовослужбовця, військовозобов'язаного та резервіста визначаються відповідно до Сімейного кодексу України, а утриманці — відповідно до Закону України «Про пенсійне забезпечення осіб, звільнених з військової служби, та деяких інших осіб».

6. Одноразова грошова допомога призначається і виплачується:

1) військовослужбовцю, інвалідність якого настала внаслідок поранення (контузії, травми або каліцтва), отриманого ним під час виконання обов'язків військової служби або внаслідок захворювання, пов'язаного з виконанням ним обов'язків військової служби, чи встановлення інвалідності особі після її звільнення з військової служби внаслідок зазначених причин, у розмірі:

250-кратного прожиткового мінімуму, встановленого законом для працездатних осіб на дату встановлення інвалідності, — у разі встановлення інвалідності I групи;

200-кратного прожиткового мінімуму, встановленого законом для працездатних осіб на дату встановлення інвалідності, — у разі встановлення інвалідності II групи;

150-кратного прожиткового мінімуму, встановленого законом для працездатних осіб на дату встановлення інвалідності, — у разі встановлення інвалідності III групи;

2) військовослужбовцю, інвалідність якого настала в період проходження військової служби або внаслідок захворювання, пов'язаного з проходженням ним військової служби, або встановлення особі, звільненій з військової служби, інвалідності не пізніше ніж через три місяці після звільнення її з військової служби чи після закінчення тримісячного строку, але внаслідок захворювання або нещасного випадку, що мали місце в період проходження зазначеної служби, у розмірі:

120-кратного прожиткового мінімуму, встановленого законом для працездатних осіб на дату встановлення інвалідності, — у разі встановлення інвалідності I групи;

90-кратного прожиткового мінімуму, встановленого законом для працездатних осіб на дату встановлення інвалідності, — у разі встановлення інвалідності II групи;

70-кратного прожиткового мінімуму, встановленого законом для працездатних осіб на дату встановлення інвалідності, — у разі встановлення інвалідності III групи;

3) військовозобов'язаному або резервісту, якого призвано на навчальні (або перевірочні) та спеціальні збори чи для проходження служби у військовому резерві, інвалідність якого настала внаслідок поранення (контузії, травми або каліцтва), заподіяного військовозобов'язаному чи резервісту під час виконання обов'язків військової служби або служби у військовому резерві, або не пізніше ніж через три місяці після закінчення зборів, проходження служби у військовому резерві, але внаслідок захворювання або нещасного випадку, що мали місце в період проходження таких зборів, служби у військовому резерві, у розмірі:

120-кратного прожиткового мінімуму, встановленого законом для працездатних осіб на дату встановлення інвалідності, — у разі встановлення інвалідності I групи;

90-кратного прожиткового мінімуму, встановленого законом для працездатних осіб на дату встановлення інвалідності, — у разі встановлення інвалідності II групи;

70-кратного прожиткового мінімуму, встановленого законом для працездатних осіб на дату встановлення інвалідності, — у разі встановлення інвалідності III групи.

7. У разі часткової втрати працездатності без встановлення інвалідності одноразова грошова допомога виплачується залежно від ступеня втрати працездатності, який встановлюється медико-соціальними експертними комісіями, у розмірі, що визначається у відсотках від:

70-кратного прожиткового мінімуму, встановленого законом для працездатних осіб на дату встановлення ступеня втрати працездатності, — військовослужбовцю, який отримав поранення (контузію, травму або каліцтво) під час виконання обов'язків військової служби, що призвело до часткової втрати працездатності без встановлення інвалідності;

50-кратного прожиткового мінімуму, встановленого законом для працездатних осіб на дату встановлення ступеня втрати працездатності, — військовослужбовцю строкової військової служби, який отримав поранення (контузію, травму або каліцтво) у період проходження ним строкової військової служби, що призвело до часткової втрати працездатності без встановлення інвалідності;

50-кратного прожиткового мінімуму, встановленого законом для працездатних осіб на дату встановлення ступеня втрати працездатності, — військовозобов'язаному або резервісту, якого призвано на навчальні (або перевірочні) та спеціальні збори чи для проходження служби у військовому резерві, який отримав поранення (контузію, травму або каліцтво) під час виконання обов'язків військової служби або служби у військовому резерві, що призвело до часткової втрати працездатності без встановлення йому інвалідності.

8. Якщо протягом двох років військовослужбовцю, військовозобов'язаному та резервісту після первинного встановлення інвалідності або ступеня втрати працездатності без встановлення інвалідності під час повторного огляду буде встановлено згідно з рішенням медико-соціальної експертної комісії вищу групу чи іншу причину інвалідності або більший відсоток втрати працездатності, що дає їм право на отримання одноразової грошової допомоги в більшому розмірі, виплата провадиться з урахуванням раніше виплаченої суми.

9. Граничний розмір одноразової грошової допомоги не повинен перевищувати розміру допомоги у разі загибелі (смерті) військовослужбовця, військовозобов'язаного та резервіста.

10. Члени сім'ї, батьки та утриманці загиблого (померлого), яким призначається та виплачується одноразова грошова допомога, подають за місцем проходження служби (зборів) військовослужбовця, військовозобов'язаного та резервіста або уповноваженим структурним підрозділам державних органів, на які покладаються функції щодо підготовки необхідних для призначення пенсії документів (далі — уповноважений орган), такі документи:

заяву кожного повнолітнього члена сім'ї, батьків та утриманців загиблого (померлого), які мають право на отримання допомоги, а у разі наявності неповнолітніх дітей — іншого з батьків або опікунів чи піклувальників дітей про виплату одноразової грошової допомоги;

витяг з наказу про виключення загиблого (померлого) військовослужбовця, військовозобов'язаного та резервіста із списків особового складу військової частини (підрозділу, органу);

витяг з особової справи про склад сім'ї військовослужбовця, військовозобов'язаного та резервіста, призваного на навчальні (або перевірочні) та спеціальні збори чи для проходження служби у військовому резерві.

До заяви додаються копії:

документа, що свідчить про причини та обставини загибелі (смерті) військовослужбовця, військовозобов'язаного та резервіста, зокрема про те, що вона не пов'язана з вчиненням ним кримінального чи адміністративного правопорушення або не є наслідком вчинення ним дій у стані алкогольного, наркотичного, токсичного сп'яніння, або навмисного спричинення собі тілесного ушкодження чи самогубства;

свідоцтва про смерть військовослужбовця, військовозобов'язаного та резервіста;

свідоцтва про народження військовослужбовця, військовозобов'язаного та резервіста — для виплати одноразової грошової допомоги батькам загиблого (померлого);

свідоцтва про шлюб — для виплати грошової допомоги дружині (чоловікові);

довідки органу реєстрації або відповідного житлово-експлуатаційного підприємства, організації чи органу місцевого самоврядування про склад сім'ї військовослужбовця, військовозобов'язаного та резервіста;

сторінок паспортів повнолітніх членів сім'ї з даними про прізвище, ім'я та по батькові і місце реєстрації;

свідоцтва про народження дитини — для виплати одноразової грошової допомоги дитині;

документа, що засвідчує реєстрацію фізичної особи у Державному реєстрі фізичних осіб — платників податків, виданого органом доходів і зборів (для фізичної особи, яка через свої релігійні переконання відмовляється від прийняття реєстраційного номера облікової картки платника податків, офіційно повідомила про це відповідний орган доходів і зборів та має відмітку в паспорті громадянина України, — копію сторінки паспорта з такою відміткою);

рішення районної, районної у мм. Києві та Севастополі держадміністрації, виконавчого органу міської, районної у місті, сільської, селищної ради або суду про встановлення над дитиною-сиротою, дитиною, позбавленою батьківського піклування, опіки, піклування (у разі здійснення опіки або піклування над дітьми військовослужбовця, військовозобов'язаного та резервіста);

рішення суду або нотаріально посвідченого правочину, що підтверджуватиме факт перебування заявника на утриманні загиблого (померлого) (надають особи, які не були членами сім'ї загиблого (померлого), але перебували на його утриманні).

11. Військовослужбовець, військовозобов'язаний та резервіст, якому виплачується одноразова грошова допомога у разі настання інвалідності чи втрати працездатності без встановлення йому інвалідності, подає уповноваженому органу такі документи:

заяву про виплату одноразової грошової допомоги у зв'язку з встановленням інвалідності чи часткової втрати працездатності без встановлення інвалідності;

довідку медико-соціальної експертної комісії про встановлення групи інвалідності або відсотка втрати працездатності із зазначенням причинного зв'язку інвалідності чи втрати працездатності.

До заяви додаються копії:

постанови відповідної військово-лікарської комісії щодо встановлення причинного зв'язку поранення (контузії, травми або каліцтва), захворювання;

документа, що свідчить про причини та обставини поранення (контузії, травми або каліцтва), зокрема про те, що воно не пов'язане із вчиненням особою кримінального чи адміністративного правопорушення або не є наслідком вчинення нею дій у стані алкогольного, наркотичного чи токсичного сп'яніння, або навмисного спричинення собі тілесного ушкодження;

сторінок паспорта з даними про прізвище, ім'я та по батькові і місце реєстрації;

документа, що засвідчує реєстрацію фізичної особи у Державному реєстрі фізичних осіб — платників податків, виданого органом доходів і зборів (для фізичної особи, яка через свої релігійні переконання відмовляється від прийняття реєстраційного номера облікової картки платника податків, офіційно повідомила про це відповідний орган доходів і зборів та має відмітку в паспорті громадянина України, — копію сторінки паспорта з такою відміткою).

12. Призначення і виплата одноразової грошової допомоги військовослужбовцям, військовозобов'язаним та резервістам, яких призвано на навчальні (або перевірочні) та спеціальні збори чи для проходження служби у військовому резерві, здійснюється Міноборони, іншими центральними органами виконавчої влади, що здійснюють керівництво військовими формуваннями та правоохоронними органами, та іншими органами державної влади, військовими формуваннями та правоохоронними органами, в яких передбачено проходження військової служби військовослужбовцями, навчальних (або перевірочних) та спеціальних зборів — військовозобов'язаними, проходження служби у військовому резерві — резервістами (далі — розпорядник бюджетних коштів).

13. Керівник уповноваженого органу подає у 15-денний строк з дня реєстрації всіх документів розпорядникові бюджетних коштів висновок щодо виплати одноразової грошової допомоги, до якого додаються документи, зазначені в пунктах 10 і 11 цього Порядку.

Розпорядник бюджетних коштів приймає у місячний строк після надходження зазначених документів рішення про призначення або відмову у призначенні одноразової грошової допомоги і надсилає його разом з документами уповноваженому органові для видання наказу про виплату такої допомоги особам, які звернулися за нею, або у разі відмови для письмового повідомлення заявника із зазначенням мотивів відмови.

14. Одноразова грошова допомога виплачується особі шляхом її перерахування уповноваженим органом на рахунок в установі банку, зазначений одержувачем виплати, або через касу уповноваженого органу.

15. Рішення про відмову у призначенні грошової допомоги може бути оскаржено в установленому порядку.

16. Фінансування витрат, пов'язаних з виплатою одноразової грошової допомоги, здійснюється відповідно до статті 23 Закону України «Про соціальний і правовий захист військовослужбовців та членів їх сімей».

17. Особам, звільненим з військової служби, виплата одноразової грошової допомоги здійснюється органом державної влади, який здійснював розрахунок під час звільнення з військової служби.

18. У разі встановлення інвалідності або часткової втрати працездатності без встановлення інвалідності військовослужбовцю, особі, звільненій з військової служби, який (яка) на день отримання інвалідності, визначення ступеня втрати працездатності без встановлення інвалідності або на день його (її) звільнення з військової служби обіймав (обіймала) посаду в державному органі, установі, організації із залишенням на військовій службі, виплата одноразової грошової допомоги здійснюється за рахунок коштів таких державних органів, установ, організацій, до яких він (вона) був (була) відряджений (відряджена).

У такому самому порядку здійснюється виплата одноразової грошової допомоги особам, які мають право на її отримання у разі загибелі (смерті) військовослужбовця, якого було відряджено до державного органу, установи, організації із залишенням його на військовій службі.

19. Призначення і виплата одноразової грошової допомоги не здійснюються, якщо загибель (смерть), поранення (контузія, травма або каліцтво), інвалідність чи часткова втрата працездатності без встановлення інвалідності військовослужбовця, військовозобов'язаного чи резервіста є наслідком:

вчинення ним злочину або адміністративного правопорушення;

вчинення ним дій у стані алкогольного, наркотичного, токсичного сп'яніння;

навмисного спричинення собі тілесного ушкодження чи іншої шкоди своєму здоров'ю або самогубства (крім випадку доведення особи до самогубства, встановленого судом);

подання особою завідомо неправдивих відомостей для призначення і виплати одноразової грошової допомоги.

20. Виплата одноразової грошової допомоги здійснюється в порядку черговості відповідно до дати подання документів.

ОРІЄНТИР № 3

ЗАТВЕРДЖЕНО
постановою Кабінету Міністрів України
від 25 грудня 2013 р. № 975

ПЕРЕЛІК
актів Кабінету Міністрів України, що втратили чинність

1. Постанова Кабінету Міністрів України від 19 серпня 1992 р. № 488 «Про Умови державного обов'язкового особистого страхування військовослужбовців і військовозобов'язаних, призваних на збори, і порядок виплат їм та членам їх сімей страхових сум» (ЗП України, 1992 р., № 10, ст. 242).

2. Пункт 3 змін та доповнень, що вносяться до деяких рішень Уряду України, затверджених постановою Кабінету Міністрів України від 22 березня 1995 р. № 206 (ЗП України, 1995 р., № 6, ст. 146).

3. Пункт 6 змін, що вносяться до актів Кабінету Міністрів України, затверджених постановою Кабінету Міністрів України від 4 вересня 2003 р. № 1402 (Офіційний вісник України, 2003 р., № 37, ст. 1981).

4. Пункт 3 змін, що вносяться до актів Кабінету Міністрів України з питань діяльності Служби зовнішньої розвідки, затверджених постановою Кабінету Міністрів України від 25 травня 2006 р. № 726 (Офіційний вісник України, 2006 р., № 22, ст. 1609).

5. Пункт 2 змін, що вносяться до постанов Кабінету Міністрів України, затверджених постановою Кабінету Міністрів України від 29 листопада 2006 р. № 1658 «Деякі питання Державної спеціальної служби транспорту» (Офіційний вісник України, 2006 р., № 48, ст. 3200).

КАБІНЕТ МІНІСТРІВ УКРАЇНИ

ПОСТАНОВА
від 27 листопада 2013 р. № 976
Київ

Про затвердження критеріїв, за якими оцінюється ступінь ризику від провадження господарської діяльності та визначається періодичність здійснення планових заходів державного нагляду (контролю) за топографо-геодезичною і картографічною діяльністю Державним агентством земельних ресурсів

Відповідно до статті 5 Закону України «Про основні засади державного нагляду (контролю) у сфері господарської діяльності» Кабінет Міністрів України **ПОСТАНОВЛЯЄ:**

Затвердити критерії, за якими оцінюється ступінь ризику від провадження господарської діяльності та визначається періодичність здійснення планових заходів державного нагляду (контролю) за топографо-геодезичною і картографічною діяльністю Державним агентством земельних ресурсів, що додаються.

Прем'єр-міністр України М. АЗАРОВ

ЗАТВЕРДЖЕНО
постановою Кабінету Міністрів України
від 27 листопада 2013 р. № 976

КРИТЕРІЇ,
за якими оцінюється ступінь ризику від провадження господарської діяльності та визначається періодичність здійснення планових заходів державного нагляду (контролю) за топографо-геодезичною і картографічною діяльністю Державним агентством земельних ресурсів

1. Критеріями, за якими оцінюється ступінь ризику від провадження господарської діяльності та визначається періодичність здійснення планових заходів державного нагляду (контролю) за топографо-геодезичною і картографічною діяльністю, є:

види виконуваних топографо-геодезичних і картографічних робіт;

додержання вимог законодавства у сфері топографо-геодезичної і картографічної діяльності.

2. Відповідно до встановлених критеріїв суб'єкти господарювання незалежно від форми власності належать до одного з трьох ступенів ризику — високого, середнього або незначного.

3. До суб'єктів господарювання з високим ступенем ризику належать суб'єкти, які:

1) протягом останніх трьох років, що передують плановому, але не менш як за результатами двох останніх заходів державного нагляду (контролю) допустили порушення вимог законодавства у сфері топографо-геодезичної і картографічної діяльності;

2) виконують топографо-геодезичні роботи на об'єктах, що становлять підвищену екологічну небезпеку, — атомної енергетики; видобування нафти і природного газу; вугільної, гірничодобувної промисловості; будівництва гідроенергетичних та гідротехнічних споруд і меліоративних систем; будівництва аеропортів, залізничних вузлів і вокзалів, автовокзалів, річкових і морських портів, залізничних і автомобільних магістралей, метрополітенів;

3) виконують топографо-геодезичні і картографічні роботи загальнодержавного призначення.

4. До суб'єктів господарювання із середнім ступенем ризику належать суб'єкти, які за останній рік виконували хоча б один з таких видів топографо-геодезичних і картографічних робіт спеціального призначення для забезпечення:

1) кадастрової діяльності:

створення, розвиток і підтримка в робочому стані геодезичних мереж спеціального призначення;

створення і оновлення картографічної основи державних кадастрів (земельного, водного, лісового, містобудівного кадастрів, кадастру родовищ і проявів корисних копалин, кадастру природних лікувальних ресурсів, кадастрів тваринного і рослинного світу);

створення місцевих систем координат;

2) містобудівної діяльності:

створення геодезичних та картографічних матеріалів і даних для планування території;

проектування, будівництва і реконструкції об'єктів IV і V категорій складності;

створення інженерної та транспортної інфраструктури.

5. До суб'єктів господарювання з незначним ступенем ризику належать суб'єкти, які виконують топографо-геодезичні і картографічні роботи, але не віднесені до суб'єктів господарювання з високим і середнім ступенем ризику.

6. Планові заходи державного нагляду (контролю) за топографо-геодезичною і картографічною діяльністю здійснюються з такою періодичністю:

з високим ступенем ризику — не частіше ніж один раз на рік;

із середнім ступенем ризику — не частіше ніж один раз на три роки;

з незначним ступенем ризику — не частіше ніж один раз на п'ять років.

7. У разі коли за результатами двох останніх планових перевірок не виявлено фактів порушення вимог законодавства у сфері топографо-геодезичної і картографічної діяльності, наступна планова перевірка такого суб'єкта господарювання проводиться не раніше ніж через період часу, встановлений для відповідного ступеня ризику, збільшений у 1,5 раза.

8. У разі коли суб'єкта господарювання віднесено одночасно до двох або більше ступенів ризику з тих, до яких він може бути віднесений, такий суб'єкт належить до більш високого ступеня ризику.

КАБІНЕТ МІНІСТРІВ УКРАЇНИ

ПОСТАНОВА
від 9 січня 2014 р. № 4
Київ

Про внесення змін до Статуту Державної спеціалізованої фінансової установи «Державний фонд сприяння молодіжному житловому будівництву»

Кабінет Міністрів України **ПОСТАНОВЛЯЄ:**

Внести до Статуту Державної спеціалізованої фінансової установи «Державний фонд сприяння молодіжному житловому будівництву», затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 26 жовтня 2000 р. № 1604 «Питання Державної спеціалізованої фінансової установи «Державний фонд сприяння молодіжному житловому будівництву» (Офіційний вісник України, 2000 р., № 43, ст. 1846; 2003 р., № 9, ст. 390; 2005 р., № 29, ст. 1714; 2009 р., № 28, ст. 931; 2010 р., № 101, ст. 3623; 2012 р., № 50, ст. 1977), зміни, що додаються.

Прем'єр-міністр України М. АЗАРОВ

ЗАТВЕРДЖЕНО
постановою Кабінету Міністрів України
від 9 січня 2014 р. № 4

ЗМІНИ,
що вносяться до Статуту Державної спеціалізованої фінансової установи «Державний фонд сприяння молодіжному житловому будівництву»

1. Пункт 2 після слів «Кабінету Міністрів України» доповнити словами «, іншими актами законодавства».

2. Пункт 3 викласти в такій редакції:

«3. Фонд є юридичною особою, має самостійний баланс, рахунки в установах банків, печатку із зображенням Державного Герба України та своїм найменуванням.

Фонд веде оперативний, бухгалтерський та інший облік результатів своєї діяльності, облік своїх операцій і подає звітність відповідно до законодавства.

Найменування Фонду:

українською мовою:

– повне — Державна спеціалізована фінансова установа «Державний фонд сприяння молодіжному житловому будівництву»;

– скорочене — Держмолодьжитло;

російською мовою:

– повне — Государственное специализированное финансовое учреждение «Государственный фонд содействия молодежному жилищному строительству»;

– скорочене — Госмолодежьжилье;

англійською мовою:

– повне — State Specialized Financial Institution «State Fund for Support of Youth Housing Construction»;

– скорочене — State Youth Fund.

Місцезнаходження Фонду: 03037, м. Київ, вул. Максима Кривоноса, 2а.».

3. У пункті 5:

1) абзац третій викласти в такій редакції:

«виконання державних програм забезпечення молоді житлом та інших програм у межах своїх повноважень;»;

2) абзац десятий викласти в такій редакції:

«компенсація відсоткової ставки за кредитами, наданими на будівництво (реконструкцію) або придбання житла, у тому числі молодим сім'ям та одиноким молодим громадянам (далі — часткова компенсація);»;

3) абзац дванадцятий після слів «житлово-комунального господарства» доповнити словами «, а також кредитування юридичних осіб для будівництва житла»;

4) доповнити пункт абзацом такого змісту:

«надання державної підтримки шляхом сплати за рахунок коштів державного та/або місцевого бюджету частини вартості будівництва (придбання) доступного житла.».

4. У пункті 7:

1) у підпункті 2 слово «тендери» замінити словами «конкурсні торги»;

2) підпункт 3 виключити;

3) у підпункті 8 слова «лотереї (зокрема житлові) та» виключити;

4) у підпункті 9 слова «, провадити рекламно-видавничу діяльність» виключити.

5. В абзаці сьомому пункту 8 слова «лотерей, тендерів» замінити словами «конкурсних торгів».

6. У підпункті 2 пункту 12:

1) абзац четвертий викласти в такій редакції:

«річний розподіл між регіональними управліннями Фонду коштів державного бюджету, що спрямовуються на кредитування, погоджений з головним розпорядником бюджетних коштів;»;

2) доповнити підпункт після абзацу четвертого новими абзацами такого змісту:

«зведений кошторис Фонду для забезпечення його статутної діяльності;

порядок здійснення внутрішнього аудиту (контролю);».

У зв'язку з цим абзаци п'ятий і шостий вважати відповідно абзацами сьомим і восьмим.

7. Пункт 15 після абзацу дев'ятого доповнити новими абзацами такого змісту:

«погоджує зведений кошторис Фонду для забезпечення його статутної діяльності;

погоджує річний розподіл між регіональними управліннями Фонду коштів державного бюджету, що спрямовуються на кредитування;».

У зв'язку з цим абзац десятий вважати абзацом дванадцятим.

8. У пункті 17:

1) абзац шостий виключити;

2) абзац восьмий після слів «заступників директора» доповнити словами «та головного бухгалтера»;

3) абзац одинадцятий викласти в такій редакції:

«затверджує штатний розпис та кошторис центрального апарату Фонду, штатні розписи та кошториси регіональних управлінь Фонду;».

КАБІНЕТ МІНІСТРІВ УКРАЇНИ

ПОСТАНОВА
від 9 січня 2014 р. № 5
Київ

Про затвердження Типового положення про відомчу пожежну охорону

Відповідно до частини третьої статті 61 Кодексу цивільного захисту України Кабінет Міністрів України **ПОСТАНОВЛЯЄ:**

1. Затвердити Типове положення про відомчу пожежну охорону, що додається.

2. Визнати такими, що втратили чинність, постанови Кабінету Міністрів України згідно з переліком, що додається.

Прем'єр-міністр України М. АЗАРОВ

ЗАТВЕРДЖЕНО
постановою Кабінету Міністрів України
від 9 січня 2014 р. № 5

ТИПОВЕ ПОЛОЖЕННЯ
про відомчу пожежну охорону

1. Відомча пожежна охорона утворюється суб'єктом господарювання, який належить до сфери управління міністерства, іншого центрального органу виконавчої влади (далі — суб'єкт господарювання), за погодженням з таким міністерством, органом та складається з державних пожежно-рятувальних підрозділів (частин) (далі — пожежно-рятувальні підрозділи), кількість яких визначається суб'єктом господарювання.

2. Відомча пожежна охорона утворюється для виконання завдань, передбачених Кодексом цивільного захисту України, з метою захисту життя і здоров'я людей, державної власності від пожеж і підтримання належного рівня пожежної безпеки на об'єктах, що належать суб'єктові господарювання.

3. Відомча пожежна охорона у своїй діяльності керується Конституцією та законами України, актами Президента України, Кабінету Міністрів України, наказами Міноборони, іншими нормативно-правовими актами та положенням про відомчу пожежну охорону, що затверджується відповідним міністерством на підставі цього Типового положення.

4. Основними завданнями відомчої пожежної охорони є забезпечення пожежної безпеки, запобігання виникненню пожеж та нещасних випадків під час пожеж, гасіння пожеж, рятування населення, а також надання допомоги у ліквідації наслідків інших надзвичайних ситуацій.

5. Служби пожежної безпеки, утворені для забезпечення пожежної безпеки на об'єктах Міноборони, МВС, СБУ, Служби зовнішньої розвідки, Адміністрації Держспецзв'язку, Адміністрації Держприкордонслужби, ДПтС, Держспецтрансслужби, здійснюють контроль за виконанням правил пожежної безпеки на таких об'єктах.

6. Відомча пожежна охорона відповідно до покладених на неї завдань:

1) запобігає виникненню пожеж та нещасних випадків під час пожеж;

2) здійснює гасіння пожеж, проводить евакуацію людей та матеріальних цінностей, заходи щодо мінімізації або ліквідації пожеж;

3) проводить аварійно-рятувальні та інші невідкладні роботи;

4) здійснює контроль за дотриманням порядку проведення пожежонебезпечних робіт;

5) подає суб'єктові господарювання пропозиції щодо проведення науково-дослідних, проектних і проектно-конструкторських робіт у галузі пожежної безпеки;

6) здійснює контроль за виконанням галузевих програм у частині забезпечення пожежної безпеки;

7) бере участь у вирішенні питань кадрового забезпечення відомчої пожежної охорони;

8) використовує об'єктові системи оповіщення у разі загрози виникнення або виникнення надзвичайних ситуацій, а також відомчі засоби масової інформації для інформування про необхідність дотримання вимог пожежної безпеки;

9) здійснює інші функції, передбачені актами законодавства.

7. Посадові особи відомчої пожежної охорони мають право:

1) одержувати від посадових осіб і працівників суб'єкта господарювання відомості та документи щодо стану пожежної безпеки, дані про пожежі, технічну документацію на розроблення і виготовлення пожежонебезпечних приладів, обладнання та іншої продукції, речовин і матеріалів;

2) брати участь у розслідуванні обставин і причин пожеж, загибелі та травмування людей, знищення і пошкодження майна;

3) складати протоколи про адміністративні правопорушення та готувати пропозиції щодо притягнення до відповідальності осіб, винних у порушенні вимог пожежної безпеки на об'єктах, що належать суб'єктові господарювання;

4) брати участь у розробленні проектів відомчих і галузевих стандартів, норм, правил, технічних умов на виготовлення продукції та проведення робіт, що встановлюють вимоги до пожежонебезпечних технологічних процесів та продукції;

5) надсилати у разі виявлення порушень вимог пожежної безпеки, що створюють загрозу життю та/або здоров'ю людей, відповідні матеріали територіальним органам ДСНС для прийняття рішення.

8. Пожежно-рятувальні підрозділи, які мають виїзну пожежну техніку, залучаються до гасіння пожеж у порядку, встановленому Міноборони.

9. Під час гасіння пожеж працівники відомчої пожежної охорони мають право на безперешкодний доступ до житлових, виробничих та інших приміщень, а також вжиття всіх необхідних заходів, спрямованих на рятування населення, запобігання поширенню вогню та ліквідації пожежі.

10. Керівник відомчої пожежної охорони безпосередньо підпорядковується керівникові суб'єкта господарювання або його заступникові.

11. Методичне керівництво, координацію діяльності відомчої пожежної охорони здійснює керівник суб'єкта господарювання, а контроль за діяльністю відомчої пожежної охорони — ДСНС.

12. Працівники пожежно-рятувальних підрозділів (крім тих, що працюють в установах і організаціях, які фінансуються з державного бюджету) підлягають обов'язковому особистому страхуванню на випадок загибелі (смерті), поранення (контузії, травми або каліцтва), захворювання, отриманих під час ліквідації пожежі або наслідків аварії, згідно з Положенням про порядок і умови обов'язкового особистого страхування працівників відомчої та місцевої пожежної охорони і членів добровільних пожежних дружин (команд), затвердженим постановою Кабінету Міністрів України від 3 квітня 1995 р. № 232 (ЗП України, 1995 р., № 6, ст. 159).

13. Забороняється залучати працівників пожежно-рятувальних підрозділів до виконання завдань, не передбачених цим Типовим положенням.

14. Штатна чисельність пожежно-рятувальних підрозділів визначається суб'єктом господарювання відповідно до покладених на такі підрозділи завдань та з урахуванням пожежної небезпеки виробництва і типових штатів, що затверджуються міністерством, іншим центральним органом виконавчої влади за погодженням з ДСНС.

15. На керівні посади та посади, пов'язані з виконанням функцій щодо запобігання виникненню пожеж та здійсненням контролю у сфері пожежної безпеки, призначаються особи, які мають базову або повну вищу спеціальну технічну освіту.

16. Фінансове та матеріально-технічне забезпечення відомчої пожежної охорони здійснюється суб'єктом господарювання.

ЗАТВЕРДЖЕНО
постановою Кабінету Міністрів України
від 9 січня 2014 р. № 5

ПЕРЕЛІК
постанов Кабінету Міністрів України, що втратили чинність

1. Постанова Кабінету Міністрів України від 14 серпня 1995 р. № 653 «Про затвердження Типового положення про відомчу пожежну (пожежно-сторожову) охорону» (ЗП України, 1996 р., № 1, ст. 4).

2. Пункт 2 змін, що вносяться до постанов Кабінету Міністрів України, затверджених постановою Кабінету Міністрів України від 4 червня 2003 р. № 873 (Офіційний вісник України, 2003 р., № 23, ст. 1080).

3. Пункт 16 змін, що вносяться до актів Кабінету Міністрів України з питань діяльності Служби зовнішньої розвідки, затверджених постановою Кабінету Міністрів України від 25 травня 2006 р. № 726 (Офіційний вісник України, 2006 р., № 22, ст. 1609).

4. Пункт 6 змін, що вносяться до постанов Кабінету Міністрів України, затверджених постановою Кабінету Міністрів України від 20 квітня 2007 р. № 648 (Офіційний вісник України, 2007 р., № 30, ст. 1216).

5. Пункт 2 змін, що вносяться до постанов Кабінету Міністрів України, затверджених постановою Кабінету Міністрів України від 18 липня 2012 р. № 657 (Офіційний вісник України, 2012 р., № 55, ст. 2213).

ОРІЄНТИР № 3

КАБІНЕТ МІНІСТРІВ УКРАЇНИ

ПОСТАНОВА
від 9 січня 2014 р. № 6
Київ

Про затвердження переліку об'єктів, що належать суб'єктам господарювання, проектування яких здійснюється з урахуванням вимог інженерно-технічних заходів цивільного захисту

Відповідно до частини п'ятої статті 34 Кодексу цивільного захисту України Кабінет Міністрів України **ПОСТАНОВЛЯЄ:**

Затвердити перелік об'єктів, що належать суб'єктам господарювання, проектування яких здійснюється з урахуванням вимог інженерно-технічних заходів цивільного захисту, згідно з додатком.

Прем'єр-міністр України М. АЗАРОВ

Додаток
до постанови Кабінету Міністрів України
від 9 січня 2014 р. № 6

ПЕРЕЛІК

об'єктів, що належать суб'єктам господарювання, проектування яких здійснюється з урахуванням вимог інженерно-технічних заходів цивільного захисту

1. Об'єкти, що можуть спричинити виникнення надзвичайних ситуацій техногенного та природного характеру та вплинути на стан захисту населення і територій:

1) об'єкти, які за результатами ідентифікації та декларування безпеки визначено об'єктами підвищеної небезпеки;

2) хімічно небезпечні об'єкти, віднесені до V категорії складності об'єктів будівництва;

3) склади хімічно небезпечних речовин;

4) магістральні аміакопроводи;

5) об'єкти біохімічного, біологічного і фармацевтичного виробництва;

6) станції знезараження, підготовки та очищення питної води і каналізаційних стоків у системах очисних споруд;

7) об'єкти збирання, оброблення, зберігання, захоронення, знешкодження та утилізації токсичних відходів;

8) ядерні установки, віднесені до V категорії складності об'єктів будівництва;

9) пожежовибухонебезпечні об'єкти, віднесені до IV і V категорії складності об'єктів будівництва:

об'єкти видобування нафти, нафтохімії і нафтопереробки, нафтобази, склади нафтопродуктів, магістральні нафтопродуктопроводи, резервуарні парки та наливні станції нафтопродуктів, товарно-сировинні парки нафтопереробних заводів, сировинні парки нафтохімічних підприємств;

об'єкти видобування, зберігання, переробки і транспортування природного, зрідженого газу, магістральні газопроводи, інші продуктопроводи, за допомогою яких транспортуються небезпечні речовини;

станції розподілення повітря (у разі, коли вони належать до вибухонебезпечної категорії);

автозаправні та газозаправні (з використанням зрідженого газу) комплекси;

газонаповнювальні станції та пункти, склади газу і газопродуктів;

вибухонебезпечні об'єкти зберігання, утилізації та знищення боєприпасів усіх видів, вибухових речовин, ракет і ракетного палива;

10) гідротехнічні споруди, віднесені до III—V категорії складності об'єктів будівництва;

11) будівлі заввишки понад 100 метрів, віднесені до V категорії складності об'єктів будівництва.

2. Об'єкти, що забезпечують стале функціонування держави в умовах надзвичайних ситуацій техногенного та природного характеру і в особливий період:

1) пункти управління, утворені в органах державної влади, органах місцевого самоврядування, суб'єктів господарювання;

2) об'єкти газопостачання, віднесені до IV і V категорії складності об'єктів будівництва:

об'єкти видобування, зберігання (газосховища), переробки, транспортування та розподілу природного, скрапленого газу, зокрема газозаправні (з використанням зрідженого газу) комплекси;

газонаповнювальні станції та пункти;

склади газу та газопродуктів;

3) об'єкти водопостачання та водовідведення, віднесені до IV і V категорії складності об'єктів будівництва, — об'єкти знезараження, підготовки, очищення, зберігання питної води та знезараження і очищення каналізаційних стоків у системах очисних споруд;

4) об'єкти виробництва та передачі електричної енергії магістральними електричними мережами та місцевими (локальними) електричними мережами напругою понад 110 кВ;

5) об'єкти електрозв'язку, проводового та радіомовлення і телебачення;

6) об'єкти повітряного транспорту, віднесені до IV і V категорії складності об'єктів будівництва:

аеропорти та аеродроми;

центри управління повітряним рухом;

7) об'єкти морського та річкового транспорту, віднесені до IV і V категорії складності об'єктів будівництва:

порти;

судноремонтні заводи та бази;

об'єкти роботи з вантажами морського та річкового транспорту;

пункти управління рухом морського та річкового транспорту;

8) об'єкти залізничного транспорту:

вокзали з пасажиропотоком 1500 і більше осіб на добу;

пункти управління залізничним рухом;

залізничні тунелі;

9) об'єкти метрополітену (лінійні ділянки, депо та станції, пункти управління рухом);

10) об'єкти автомобільного транспорту:

автовокзали з пасажиропотоком 1500 і більше осіб на добу;

автомобільні заправні станції та комплекси;

11) інші об'єкти, що належать суб'єктам господарювання, які віднесені або підлягають віднесенню до відповідної категорії цивільного захисту згідно з Порядком, затвердженим постановою Кабінету Міністрів України від 2 березня 2010 р. № 227.

3. Споруди підземного простору населених пунктів, що планується використовувати для укриття населення:

підземні переходи між станціями;

склади;

споруди котлованного типу (автостоянки, паркінги, гаражі, підземні торговельні центри, підприємства громадського харчування, магазини).

4. Об'єкти, будівництво яких планується на території таких небезпечних зон (згідно з ДБН В.1.2-4-2006):

зони можливого сильного радіоактивного забруднення;

зони можливого хімічного забруднення;

зони можливого катастрофічного затоплення.

КАБІНЕТ МІНІСТРІВ УКРАЇНИ

РОЗПОРЯДЖЕННЯ
від 18 грудня 2013 р. № 1014-р
Київ

Про затвердження Національної частини комплексу заходів на 2013—2014 роки щодо реалізації Міждержавної програми інноваційного співробітництва держав — учасниць Співдружності Незалежних Держав на період до 2020 року

1. Затвердити Національну частину комплексу заходів на 2013—2014 роки щодо реалізації Міждержавної програми інноваційного співробітництва держав — учасниць Співдружності Незалежних Держав на період до 2020 року, прийнятої 18 жовтня 2011 р. на засіданні Ради глав урядів Співдружності Незалежних Держав (м. Санкт-Петербург) (далі — заходи), що додається.

2. Міністерствам, іншим центральним органам виконавчої влади за участю Національної академії наук:

забезпечити виконання заходів за рахунок і в межах видатків, передбачених у державному бюджеті на відповідні роки, та інших джерел, не заборонених законодавством;

подавати щопівроку до 5 числа місяця, що настає за звітним періодом, Державному агентству з питань науки, інновацій та інформатизації інформацію про стан виконання заходів для її узагальнення і подання кожного півріччя до 25 числа зазначеного місяця Кабінетові Міністрів України.

Прем'єр-міністр України М. АЗАРОВ

ЗАТВЕРДЖЕНО
розпорядженням Кабінету Міністрів України
від 18 грудня 2013 р. № 1014-р

НАЦІОНАЛЬНА ЧАСТИНА
комплексу заходів на 2013—2014 роки щодо реалізації Міждержавної програми інноваційного співробітництва держав — учасниць Співдружності Незалежних Держав на період до 2020 року

Найменування заходів	Виконавці	Строк виконання
I. Нормативно-правове забезпечення		
1. Підготовка та подання Фонду розвитку Центру розробки та комерціалізації нових технологій (Російська Федерація) — Оператору Міждержавної програми інноваційного співробітництва держав — учасниць Співдружності Незалежних Держав на період до 2020 року (далі — Програма) пропозицій щодо документів, які регламентують порядок створення та функціонування структур і механізмів реалізації Програми, в тому числі до:	Держінформнауки Мінекономрозвитку МОН Мінфін МЗС Мін'юст Інститут економіки та прогнозування Національної академії наук (за згодою)	
Положення про Конкурсну комісію з відбору проектів, що реалізуються в рамках Програми		грудень 2013 року
Типової форми висновку щодо інноваційного проекту, що реалізується в рамках Програми		—"—
Порядку акредитації та умов участі у Програмі юридичних та фізичних осіб		—"—
Положення про формування позабюджетних джерел фінансування Програми		—"—
2. Підготовка та подання Міждержавній раді держав — учасниць Співдружності Незалежних Держав із співробітництва в науково-технічній та інноваційній сферах (далі — Наглядова рада Програми) пропозицій щодо:		
регламенту взаємодії учасників Програми	Держінформнауки Мінекономрозвитку МОН Міндоходів МЗС Інститут економіки та прогнозування Національної академії наук (за згодою)	грудень 2013 року
умов отримання статусу "Територія інноваційного розвитку — партнер Програми"	Мінекономрозвитку Держінформнауки МОН МЗС Інститут економіки та прогнозування Національної академії наук (за згодою) Рада міністрів Автономної Республіки Крим, облдержадміністрації	2013 — 2014 роки
3. Подання Державному університету «Вища школа економіки» (Російська Федерація) — головному розробнику Програми пропозицій до плану дій з гармонізації національного законодавства і формування правової основи міждержавного співробітництва держав — учасниць Співдружності Незалежних Держав у сфері:	МОН Держінформнауки Мінекономрозвитку Мінфін МЗС Мін'юст Інститут економіки та прогнозування Національної академії наук (за згодою)	
обміну науково-технічною інформацією		грудень 2013 року
спільних науково-дослідних та дослідно-конструкторських робіт, технологічних та інституційних інновацій, а також інноваційних ринків і систем		—"—
трансферу технологій		—"—
набуття, охорони та захисту прав учасників на результати спільної інтелектуальної діяльності, що провадиться у рамках Програми		протягом строку дії Програми
державно-приватного партнерства в організації та фінансуванні інноваційного співробітництва		грудень 2013 року
стандартизації та сертифікації		—"—
4. Опрацювання та подання Федеральному агентству у справах Співдружності Незалежних Держав, співвітчизників, що проживають за кордоном, і з міжнародної гуманітарної співпраці (Російська Федерація) — замовнику— координатору Програми пропозицій до пакета модельних законів з питань інноваційної діяльності в Співдружності Незалежних Держав	МОН Мінекономрозвитку Держінформнауки МЗС Мін'юст Інститут економіки та прогнозування Національної академії наук (за згодою)	—"—
5. Подання Наглядовій раді Програми пропозицій щодо актуалізації положень Програми та переліку організаційно-методичних документів, необхідних для забезпечення реалізації заходів Програми	Держінформнауки Мінекономрозвитку Інститут економіки та прогнозування Національної академії наук (за згодою)	щороку (грудень)
II. Система фінансування програмних заходів та інноваційних проектів		
6. Розроблення та подання Наглядовій раді Програми пропозицій щодо:	Держінформнауки Мінекономрозвитку МОН Мінфін МЗС Інститут економіки та прогнозування Національної академії наук (за згодою)	
розвитку іпотечної системи мікрокредитування інновацій	—"—	грудень 2013 року
розвитку системи підтримки комерціалізації інновацій на початкових стадіях	—"—	—"—
розвитку механізму фінансування міждержавних інноваційних проектів і заходів	—"—	—"—

ОРІЄНТИР № 3

утворення Міжнародної корпорації інноваційного розвитку як механізму консолідації ресурсних можливостей державних, приватних та громадських фінансово-сервісних інститутів і організацій в інноваційній сфері	Держінформнауки Мінекономрозвитку МОН МЗС Мін'юст Інститут економіки та прогнозування Національної академії наук (за згодою)	—"—
7. Надання допомоги учасникам Програми в пошуку держав — партнерів серед держав — учасниць Співдружності Незалежних Держав і країн далекого зарубіжжя та розміщення на сайтах посольств інформації про українських учасників Програми	Держінформнауки Мінекономрозвитку МОН МЗС Інститут економіки та прогнозування Національної академії наук (за згодою)	на запит учасників Програми протягом 30 днів
8. Розроблення пропозицій щодо механізму надання гарантій і страхування інвестицій інвесторами в інноваційній сфері та подання їх Фонду розвитку Центру розробки та комерціалізації нових технологій (Російська Федерація) — Оператору Програми	МОН Мінекономрозвитку Держінформнауки МЗС Інститут економіки та прогнозування Національної академії наук (за згодою)	грудень 2013 року
9. Підготовка та подання Державному університету «Вища школа економіки» (Російська Федерація) — головному розробнику Програми пропозицій щодо механізму та інструментів консолідації ресурсів, коштів, активів для сприяння реалізації інноваційних проектів Програми	—"—	—"—
III. Організаційно-технічне забезпечення		
10. Розроблення та подання Наглядовій раді Програми пропозицій щодо формування міждержавної багаторівневої інформаційно-комунікаційної платформи і загального інноваційного простору за допомогою:		
створення і розвитку систем інформування учасників інноваційного співробітництва про умови участі в Програмі	Національна академія наук Інститут економіки та прогнозування Національної академії наук (за згодою) Держінформнауки Мінекономрозвитку МОН МЗС	створення — грудень 2013 р., розвиток — протягом строку дії Програми
формування банку даних учасників Програми	Національна академія наук Інститут економіки та прогнозування Національної академії наук (за згодою) Держінформнауки Мінекономрозвитку МОН МЗС	щороку (грудень) 2013— 2014 роки
створення банку даних виробничо-технологічних можливостей учасників Програми	Національна академія наук Інститут економіки та прогнозування Національної академії наук (за згодою) Держінформнауки Мінекономрозвитку МОН Мінфін МЗС	—"—
11. Створення і розвиток міждержавної системи комерціалізації інновацій:		
підготовка та подання заявок на отримання статусу учасника Програми державними науковими установами, вищими навчальними закладами та іншими організаціями, вченими, дослідниками і розробниками (далі — національні заявники)	Держінформнауки Інститут економіки та прогнозування Національної академії наук (за згодою) національні заявники (за згодою)	протягом строку дії Програми
підготовка та подання заявок на проходження експертизи та відбір представлених заявок на відповідність принципам формування спільних інноваційних проектів, визначених Програмою	Держінформнауки Державний інститут науково-технічної та інноваційної експертизи Інститут економіки та прогнозування Національної академії наук (за згодою) національні заявники (за згодою)	2013— 2014 роки
підготовка проекту Угоди про створення міжурядової організації міжнародного інноваційного розвитку	Держінформнауки МОН Мінекономрозвитку Мінфін Мін'юст Міндоходів МЗС	грудень 2013 року
12. Проведення організаційно-методичної роботи:		
подання пропозицій Наглядовій раді Програми щодо оптимізації періодичності проведення національними інститутами інноваційного розвитку засідань, нарад, конференцій, семінарів, сесій	Мінекономрозвитку Держінформнауки МОН МЗС Інститут економіки та прогнозування Національної академії наук (за згодою)	—"—
забезпечення участі представників національних інститутів інноваційного розвитку в проектних сесіях Фонду розвитку Центру розробки та комерціалізації нових технологій — Оператора Програми	Мінекономрозвитку Держінформнауки МОН МЗС Інститут економіки та прогнозування Національної академії наук (за згодою)	протягом строку дії Програми
підготовка пропозицій для Наглядової ради Програми щодо формування інструментів підтримки інноваційних проектів на початкових стадіях їх розвитку	Держінформнауки Мінекономрозвитку МОН Мінфін МЗС Інститут економіки та прогнозування Національної академії наук (за згодою)	—"—
розроблення та подання Федеральному агентству у справах Співдружності Незалежних Держав, співвітчизників, що проживають за кордоном, і з міжнародної гуманітарної співпраці — замовнику — координатору Програми пропозицій щодо проекту Положення про добровільну атестацію малих інноваційних підприємств, що претендують на отримання статусу учасника інноваційного проекту або Програми	Держінформнауки Мінекономрозвитку МОН МЗС Мін'юст Інститут економіки та прогнозування Національної академії наук (за згодою)	грудень 2013 року
підготовка та подання Наглядовій раді Програми переліку українських пілотних проектів для формування інноваційно орієнтованих зон та індустріальних парків на кооперaційній основі	Держінформнауки Мінекономрозвитку МОН МЗС Інститут економіки та прогнозування Національної академії наук (за згодою) національні заявники (за згодою)	грудень 2013 року
розроблення пілотних проектів транскордонних індустріальних, агроекобіотехнологічних і транспортно-логістичних інноваційних структур на двосторонній основі (Росія, Україна) на територіях Бєлгородської і Харківської областей, а також тристоронній основі (Росія, Україна, Білорусь) — на територіях Брянської, Чернігівської та Гомельської областей, зокрема узгодження технічного завдання, концептуальне та інституційне проектування	Держінформнауки Мінекономрозвитку МОН МЗС Інститут економіки та прогнозування Національної академії наук (за згодою) Харківська облдержадміністрація Чернігівська облдержадміністрація	—"—
IV. Інформаційне та кадрове забезпечення		
13. Формування та подання Наглядовій раді Програми переліку вищих навчальних закладів, які забезпечуватимуть підготовку фахівців і менеджерів в інноваційній сфері	Держінформнауки Мінекономрозвитку МОН МЗС Інститут економіки та прогнозування Національної академії наук (за згодою)	перше півріччя 2014 року
14. Подання Наглядовій раді Програми переліку вищих навчальних закладів, які забезпечуватимуть навчання з питань проектування та реалізації транснаціональних ланцюжків продукції з високою доданою вартістю на кооперативній основі	Держінформнауки Мінекономрозвитку МОН МЗС Інститут економіки та прогнозування Національної академії наук (за згодою)	перше півріччя 2014 року
15. Забезпечення розміщення на офіційному веб-сайті Держінформнауки інформації про національні та міждержавні ресурсні можливості, в тому числі про:		
корпоративні структури фінансово-інвестиційної підтримки та розвитку інноваційних ідей, проектів і високотехнологічних підприємств	—"—	грудень 2013 року
неурядові фінансово-сервісні інститути і організації	—"—	—"—
інноваційно-консалтингові, проектні, інжинірингові та навчально-тренінгові центри, компанії та організації	Держінформнауки Мінекономрозвитку МОН Інститут економіки та прогнозування Національної академії наук (за згодою)	—"—
висококваліфікованих фахівців і менеджерів інноваційних проектів і високотехнологічні підприємства	Держінформнауки Мінекономрозвитку МОН Інститут економіки та прогнозування Національної академії наук (за згодою)	грудень 2013 року
фахівців і менеджерів, компетентних і досвідчених у сфері планування, будівництва та управління інноваційними інфраструктурними об'єктами, зонами, територіями та муніципальними утвореннями	—"—	—"—
сутність та маркетинговий потенціал інноваційних проектів Програми	—"—	2013— 2014 роки

КАБІНЕТ МІНІСТРІВ УКРАЇНИ

РОЗПОРЯДЖЕННЯ
від 28 серпня 2013 р. № 1031-р
Київ

Про затвердження проекту та титулу будови «Реконструкція, будівництво аеродромного комплексу комунального підприємства «Міжнародний аеропорт Одеса»

1. Затвердити поданий Міністерством інфраструктури проект «Реконструкція, будівництво аеродромного комплексу комунального підприємства «Міжнародний аеропорт Одеса», розроблений Українським державним проектно-технологічним науково-дослідним інститутом цивільної авіації «Украеропроект» та рекомендований до за-

ОРІЄНТИР № 3

твердження державним підприємством «Укрдержбудекспертиза» Міністерства регіонального розвитку, будівництва та житлово-комунального господарства, з такими основними техніко-економічними показниками:

площа забудови, гектарів	—	115,32
довжина штучної злітно-посадкової смуги, метрів	—	2800
площа штучного аеродромного покриття з укріпленими узбіччями, усього, кв. метрів	—	423810
до складу якої входять:		
штучна злітно-посадкова смуга	—	138797
руліжні доріжки	—	250090
перон	—	34923
у тому числі:		
перший пусковий комплекс		
площа штучного аеродромного покриття з укріпленими узбіччями	—	263634
другий пусковий комплекс		
площа штучного аеродромного покриття з укріпленими узбіччями	—	40921
третій пусковий комплекс		
площа штучного аеродромного покриття з укріпленими узбіччями	—	119255
загальна кошторисна вартість будівництва у поточних цінах станом на 17 липня 2013 р., тис. гривень	—	1 679 933,005
у тому числі:		
будівельно-монтажних робіт	—	1 130 000,254
устаткування, меблів та інвентарю	—	219 643,241
пусконалагоджувальних робіт	—	183,392
інші витрати	—	330 106,118
із загальної кошторисної вартості за пусковими комплексами:		
перший пусковий комплекс, усього, тис. гривень	—	1 184 379,624
у тому числі:		
будівельно-монтажних робіт	—	741 584,704
устаткування, меблів та інвентарю	—	208 463,676
інші витрати	—	234 331,244
другий пусковий комплекс, усього, тис. гривень	—	103 418,928
у тому числі:		
будівельно-монтажних робіт	—	82 957,169
інші витрати	—	20 461,759
третій пусковий комплекс, усього, тис. гривень	—	392 134,453
у тому числі:		
будівельно-монтажних робіт	—	305 458,381
устаткування, меблів та інвентарю	—	11 179,565
пусконалагоджувальних робіт	—	183,392
інші витрати	—	75 313,115
тривалість будівництва, місяців	—	26
за пусковими комплексами:		
перший пусковий комплекс	—	15
другий пусковий комплекс	—	7
третій пусковий комплекс	—	10

2. Затвердити титул будови «Реконструкція, будівництво аеродромного комплексу комунального підприємства «Міжнародний аеропорт Одеса», що додається.

Прем'єр-міністр України М. АЗАРОВ

Титул будови — на сайті «УК».

КАБІНЕТ МІНІСТРІВ УКРАЇНИ

РОЗПОРЯДЖЕННЯ
від 25 грудня 2013 р. № 1046-р
Київ

Про внесення змін до Концепції розвитку Державної інформаційної системи реєстраційного обліку фізичних осіб та їх документування

Внести до Концепції розвитку Державної інформаційної системи реєстраційного обліку фізичних осіб та їх документування, схваленої розпорядженням Кабінету Міністрів України від 17 червня 2009 р. № 711 (Офіційний вісник України, 2009 р., № 48, ст. 1628, № 59, ст. 2073; 2010 р., № 51, ст. 1696; 2011 р., № 80, ст. 2947, № 91, ст. 3301; 2012 р., № 58, ст. 2344), зміни, що додаються.

Прем'єр-міністр України М. АЗАРОВ

ЗАТВЕРДЖЕНО
розпорядженням Кабінету Міністрів України
від 25 грудня 2013 р. № 1046-р

ЗМІНИ,
що вносяться до Концепції розвитку Державної інформаційної системи реєстраційного обліку фізичних осіб та їх документування

1. У розділі «Проблема, на розв'язання якої спрямована Концепція»:

1) перше речення абзацу п'ятого після слів «забезпечення ефективного державного управління» доповнити словами «, реалізації прав, свобод і законних інтересів фізичних та юридичних осіб у сфері надання адміністративних послуг, вчинення консульських дій»;

2) доповнити розділ після абзацу п'ятого новими абзацами такого змісту:

«У м. Брюсселі 22 листопада 2010 р. на саміті Україна — Європейський Союз схвалено План дій щодо лібералізації Європейським Союзом візового режиму для України.

З метою запровадження безвізового режиму короткострокових поїздок громадян України до держав — членів Європейського Союзу Указом Президента України від 22 квітня 2011 р. № 494 затверджено Національний план з виконання Плану дій щодо лібералізації Європейським Союзом візового режиму для України.

Верховною Радою України прийнято Закон України «Про Єдиний державний демографічний реєстр та документи, що підтверджують громадянство України, посвідчують особу чи її спеціальний статус», який визначає правові та організаційні засади створення і функціонування Єдиного державного демографічного реєстру та видачі документів, що посвідчують особу, підтверджують громадянство України чи спеціальний статус особи, а також права та обов'язки осіб, на ім'я яких видані такі документи.

Верховною Радою України прийнято Закон України «Про адміністративні послуги», який визначає правові засади реалізації прав, свобод і законних інтересів фізичних та юридичних осіб у сфері надання адміністративних послуг.».

У зв'язку з цим абзаци шостий і сьомий вважати відповідно абзацами десятим і одинадцятим;

3) в абзаці десятому слова «подальше формування через неї державного інформаційного ресурсу реєстраційного обліку фізичних осіб» і «посвідчують особу та підтверджують громадянство України» замінити відповідно словами «забезпечення на її базі функціонування інфраструктури Єдиного державного демографічного реєстру (далі — Реєстр)» та «підтверджують громадянство України, посвідчують особу чи її спеціальний статус»;

4) абзац одинадцятий виключити.

2. Розділи «Мета створення ДІС», «Шляхи і засоби розв'язання проблеми» і «Структура, склад і функції ДІС» викласти в такій редакції:

«Мета створення ДІС

Метою створення ДІС є:

підвищення якості та оперативності ведення реєстраційного обліку фізичних осіб на основі новітніх інформаційних технологій та із забезпеченням дотримання гарантованих Конституцією України свободи пересування і вільного вибору місця проживання, заборони втручання в особисте та сімейне життя, інших прав і свобод людини та громадянина;

застосування засобів ДІС для забезпечення функціонування Реєстру;

забезпечення надання адміністративних послуг та вчинення консульських дій, що стосуються оформлення та видачі фізичній особі документів із застосуванням засобів ДІС;

надання в установленому законодавством порядку органам державної влади, органам місцевого самоврядування, органам військового управління, установам та іншим суб'єктам відносин у межах їх компетенції актуальної і достовірної інформації про фізичних осіб для підвищення ефективності державного управління і перспективного планування, проведення моніторингу та аналізу динаміки міграційних процесів, забезпечення прав і свобод людини і громадянина, надання адміністративних послуг та вчинення консульських дій;

узгодження дій ДМС та центральних органів виконавчої влади, які формують ДІС (далі — суб'єкти формування ДІС), пов'язаних з веденням реєстраційного обліку фізичних осіб та їх документуванням;

забезпечення функціонування інформаційної системи електронної взаємодії державних електронних інформаційних ресурсів у частині надання доступу до баз даних ДІС на безоплатній основі уповноваженим суб'єктам, на яких у визначеному законом порядку покладено завдання з надання адміністративних послуг чи вчинення консульських дій, якщо інше не передбачено законом;

упровадження міжнародних стандартів щодо форматів біометричних даних і даних у цифровому вигляді для ідентифікації пред'явників документів;

сприяння забезпеченню виконання міжнародних зобов'язань України щодо боротьби з тероризмом, незаконною міграцією і міжнародною організованою злочинністю;

забезпечення зберігання та захисту інформації, отриманої в результаті надання адміністративних послуг чи вчинення консульських дій.

Забезпечення функціонування ДІС потребує вжиття заходів до формування відповідної нормативно-правової бази.

Створення ДІС дасть змогу забезпечити виконання таких завдань:

обробку інформації про фізичних осіб відповідно до законодавства;

оформлення, видачу, обмін, переоформлення, продовження строку дії, пересилання, вилучення, повернення державі, визнання недійсними та знищення документів, що посвідчують особу, підтверджують громадянство України чи спеціальний статус особи, із застосуванням засобів ДІС та використанням бланків документів, у тому числі тих, які використовуються для в'їзду/виїзду з території України, що виготовляються відповідно до вимог Міжнародної організації цивільної авіації (ІКАО), державних (національних) та міжнародних стандартів і мають ступінь захисту, яка унеможливлює їх підроблення;

застосування інфраструктури відкритих ключів (Public Key Infrastructure, PKI) та надійних засобів електронного цифрового підпису для забезпечення конфіденційності, цілісності та доступності персональних і біометричних даних, параметрів та іншої інформації про фізичну особу, що внесені до безконтактного електронного носія;

забезпечення функціонування Реєстру на базі ДІС;

подання відомостей про фізичних осіб органам ведення Державного реєстру виборців для періодичного поновлення персональних даних, внесених до зазначеного Реєстру;

персоналізація документів відповідно до міжнародних стандартів.

Шляхи і засоби розв'язання проблеми

Здійснення комплексу організаційних, нормативно-правових, технічних, програмних, інших заходів, застосування засобів забезпечення проведення реєстраційного обліку фізичних осіб та їх документування сприятимуть координації діяльності та злагодженій роботі заінтересованих органів виконавчої влади, підприємств, установ та організацій, а також дадуть можливість із застосуванням засобів ДІС проводити моніторинг та аналіз динаміки міграційних і демографічних процесів, інформаційно-аналітичне забезпечення державного управління у правовій і соціальній сфері.

Заходи з реалізації Концепції, що стосуються сфери інформатизації, виконуються як складові Національної програми інформатизації.

Запровадження новітніх технологій виготовлення документів, а також використання обладнання для їх машинної обробки дадуть можливість забезпечити оперативне здійснення повної ідентифікації фізичної особи, належний захист документів, що посвідчують особу, підтверджують громадянство України чи спеціальний статус особи від підроблення та їх незаконного використання, а також задовольнити потреби фізичних осіб у своєчасному оформленні та отриманні документів.

Виготовлення, видача та облік документів, що посвідчують особу, підтверджують громадянство України чи спеціальний статус особи, здійснюються із застосуванням засобів ДІС відповідно до встановленого законодавством порядку за зразками таких документів.

З метою застосування біометричних технологій для ідентифікації фізичних осіб у ДІС необхідно забезпечити підтримку процедур і операцій біометричної верифікації та ідентифікації громадян України, іноземців та осіб без громадянства відповідно до вимог державних (національних) та міжнародних стандартів, вимог ІКАО та законодавства України у сфері захисту інформації, яка базується на принципах:

удосконалення наявних інформаційних систем, які забезпечують збирання інформації про документи, що посвідчують особу, підтверджують громадянство України чи спеціальний статус особи, оформлення яких здійснюється за допомогою засобів ДІС, та здійснення контролю за достовірністю такої інформації;

використання централізованого способу внесення інформації про фізичну особу до безконтактного електронного носія біометричної інформації та бланків документів, що посвідчують особу, підтверджують громадянство України чи спеціальний статус особи;

забезпечення захисту документів, які містять безконтактний електронний носій інформації, від підроблення шляхом використання високотехнологічних методів і засобів;

виключення можливості відтворення біометричних даних, які містяться на безконтактному електронному носії інформації;

централізація управління інформаційно-технологічним забезпеченням;

забезпечення комплексної інформаційної безпеки;

забезпечення реалізації прав фізичної особи як суб'єкта персональних даних на захист його персональних даних, що зберігаються в ДІС;

забезпечення оперативного телекомунікаційного санкціонованого доступу працівників уповноважених органів до інформаційних ресурсів ДІС;

забезпечення взаємодії ДІС з національними і міжнародними системами біометричної ідентифікації;

забезпечення конфіденційності інформації і обмеження її обсягу тільки відомостями, які необхідні для біометричної верифікації та ідентифікації особи;

фіксування біометричних даних, параметрів фізичної особи, що не повинне принижувати її честь та гідність.

Структура, склад і функції ДІС

Складовими ДІС є:

вузли, що створюються замовниками і суб'єктами формування ДІС як програмно-технічні комплекси, призначені для автоматизації певних процесів;

телекомунікаційна мережа, яка функціонує з використанням захищених каналів відомчих мереж та/або національної системи конфіденційного зв'язку.

З урахуванням адміністративно-територіального устрою України, а також організаційної структури замовників та суб'єктів формування ДІС створюються вузли:

центрального рівня — у структурному підрозділі ДМС та на державному підприємстві «Державний центр персоналізації документів»;

регіонального рівня — у територіальних органах ДМС, у МЗС та територіальних органах суб'єктів формування ДІС;

місцевого рівня — у територіальних органах і підрозділах ДМС, МЗС, дипломатичних представництвах та консульських установах України за кордоном.

Створення та введення в експлуатацію зазначених вузлів здійснюється замовниками ДІС, на яких актами Президента України та Кабінету Міністрів України покладено завдання із створення та розвитку ДІС.

Обробка інформації в ДІС, у тому числі її збирання і зберігання, здійснюється відповідно до Законів України «Про Єдиний державний демографічний реєстр та документи, що підтверджують громадянство України, посвідчують особу чи її спеціальний статус», «Про Державний реєстр виборців», «Про громадянство України», «Про правовий статус іноземців та осіб без громадянства», «Про порядок виїзду з України і в'їзду в Україну громадян України», «Про свободу пересування та вільний вибір місця проживання в Україні», «Про імміграцію», «Про біженців та осіб, які потребують додаткового або тимчасового захисту», «Про інформацію», «Про захист персональних даних», «Про захист інформації в інформаційно-телекомунікаційних системах», «Про телекомунікації» та інших законодавчих актів, що регулюють питання громадянства, міграції та реєстрації фізичних осіб, виготовлення документів, що підтверджують громадянство, посвідчують особу чи її спеціальний статус. У разі внесення змін до законодавства з питань обробки інформації відповідно формуватиметься перелік інформації, що обробляється в ДІС, та порядок її обробки.

Інформаційне наповнення баз даних ДІС здійснюється шляхом введення інформації, яка міститься у виданих на ім'я фізичної особи документах, відомостей, що надаються фізичною особою на підставі її письмової згоди, які надходять від вузлів регіонального і місцевого рівня.

Введення первинної інформації про фізичну особу (прізвище, ім'я та по батькові, дата і місце народження, реєстраційний номер облікової картки платника податків (не подається фізичними особами, які через свої релігійні переконання відмовилися від присвоєння реєстраційного номера облікової картки платника податків та офіційно повідомили про це відповідним органам державної влади, що підтверджується відміткою в паспорті), стать, відомості щодо реєстрації за місцем проживання та місцем перебування, про громадянство або його відсутність і підстави набуття громадянства України, щодо зміни прізвища, імені та по батькові, видачі документів, сімейного стану, відомості про батьків і дітей), даних біометричної ідентифікації в цифровому вигляді (відцифрований образ обличчя особи та відцифрований підпис особи), здійснення контролю за її достовірністю, а також введення інформації про подані особою інші документи здійснюється замовниками та суб'єктами формування ДІС у вузлах регіонального і місцевого рівня.

В інтегрованій базі даних Головного обчислювального центру ДІС також зберігаються відомості про документи, виготовлені та видані замовниками і суб'єктами формування ДІС, зокрема втрачені та визнані недійсними.

З метою забезпечення гарантованого збереження, резервування та безперервного доступу до інформаційних ресурсів ДІС повинен функціонувати резервний банк даних, територіально віддалений від Головного обчислювального центру ДІС.

У зазначеному центрі здійснюється обробка, верифікація, накопичення, узагальнення, аналіз інформації та управління вузлами ДІС, забезпечується взаємодія з іншими суб'єктами формування ДІС та інформаційними системами центральних органів виконавчої влади.

Забезпечення виконання функцій, покладених на ДІС, потребує системного об'єднання в єдину мережу відповідних засобів телекомунікацій, а також обов'язкового використання складових Національної системи конфіденційного зв'язку.

Організація обміну інформацією між вузлами ДІС здійснюється шляхом забезпечення:

дистанційного управління вузлами мережі ДІС з вузла центрального рівня ДІС;

надання користувачам доступу до інформаційних ресурсів ДІС та захисту інформації в ДІС;

підтримання взаємодії між вузлами ДІС, створеними на різних програмно-технічних платформах, за принципом відкритих систем;

нарощення обсягу ресурсів мережі ДІС.

У разі коли законодавством визначено необхідність створення державних реєстрів, для ведення яких може використовуватися інформація, що зберігається в ДІС, надання такої інформації з ДІС здійснюється в установленому законодавством порядку.».

3. У розділі «Принципи побудови та забезпечення функціонування ДІС»:

1) абзац перший викласти в такій редакції:

«Побудова ДІС спрямовується на вдосконалення основних системотехнічних принципів та проектно-технічних рішень, які використовувалися під час її створення, зокрема архітектури системи, телекомунікаційної інфраструктури, технологій доступу, компонентів захисту інформації в системі, політики безпеки інформації для забезпечення функціонування Реєстру та використання його засобів для надання адміністративних послуг.»;

2) у другому реченні абзацу дев'ятого слова «буде утворено» замінити словами «слід утворити».

4. У розділі «Захист інформації в ДІС»:

1) у першому реченні абзацу першого слова «є інформацією з обмеженим доступом» замінити словами «є конфіденційною інформацією»;

абзац дев'ятий викласти в такій редакції:

«Архітектура КСЗІ узгоджується з архітектурою ДІС, для чого КСЗІ створюється як централізована ієрархічна система, що складається з комплексу засобів захисту інформації окремих вузлів рівнів ДІС. При цьому комплекси засобів захисту інформації вузлів ДІС створюються за уніфікованою структурою та включають засоби захисту інформації від несанкціонованого доступу, засоби захисту телекомунікацій, криптографічного захисту інформації, захисту документів та засоби здійснення контролю за їх автентичністю.».

5. Абзац сімнадцятий розділу «Очікувані результати» викласти в такій редакції:

«налагодження міжнародного інформаційного обміну зразками документів, оформлення яких здійснюється із застосуванням засобів ДІС та в які імплантовано безконтактний електронний носій.».

КАБІНЕТ МІНІСТРІВ УКРАЇНИ

РОЗПОРЯДЖЕННЯ
від 11 грудня 2013 р. № 1067-р
Київ

Про підписання Угоди між Кабінетом Міністрів України та Урядом Держави Кувейт про співробітництво у сфері науки і технологій

Схвалити проект Угоди між Кабінетом Міністрів України та Урядом Держави Кувейт про співробітництво у сфері науки і технологій.

Уповноважити Міністра освіти і науки Табачника Дмитра Володимировича підписати зазначену Угоду.

Прем'єр-міністр України М. АЗАРОВ

ОРІЄНТИР № 26

площа забудови, гектарів — 115,32 довжина штучної злітно-посадкової смуги, метрів — 2800 площа штучного аеродромного покриття з укріпленими узбіччями, усього, кв. метрів — 423810 до складу якої входять: штучна злітно-посадкова смуга — 138797 руліжні доріжки — 250090 перон — 34923 у тому числі: перший пусковий комплекс площа штучного аеродромного покриття з укріпленими узбіччями — 263634 другий пусковий комплекс площа штучного аеродромного покриття з укріпленими узбіччями — 40921 третій пусковий комплекс площа штучного аеродромного покриття з укріпленими узбіччями — 119255 загальна кошторисна вартість будівництва у поточних цінах станом на 17 липня 2013 р., тис. гривень — 1 679 933,005 у тому числі: будівельно-монтажних робіт — 1 130 000,254 устаткування, меблів та інвентарю — 219 643,241 пусконалагоджувальних робіт — 183,392 інші витрати — 330 106,118 із загальної кошторисної вартості за пусковими комплексами: перший пусковий комплекс, усього, тис. гривень — 1 184 379,624 у тому числі: будівельно-монтажних робіт — 741 584,704 устаткування, меблів та інвентарю — 208 463,676 інші витрати — 234 331,244 другий пусковий комплекс, усього, тис. гривень — 103 418,928 у тому числі: будівельно-монтажних робіт — 82 957,169 інші витрати — 20 461,759 третій пусковий комплекс, усього, тис. гривень — 392 134,453 у тому числі: будівельно-монтажних робіт — 305 458,381 устаткування, меблів та інвентарю — 11 179,565 пусконалагоджувальних робіт — 183,392 інші витрати — 75 313,115 тривалість будівництва, місяців — 26 за пусковими комплексами: перший пусковий комплекс — 15 другий пусковий комплекс — 7 третій пусковий комплекс — 10

площа забудови, гектарів — 115,32
довжина штучної злітно-посадкової смуги, метрів — 2800
площа штучного аеродромного покриття з укріпленими узбіччями, усього, кв. метрів — 423810
до складу якої входять:
штучна злітно-посадкова смуга — 138797
руліжні доріжки — 250090
перон — 34923
у тому числі:
перший пусковий комплекс
площа штучного аеродромного покриття з укріпленими узбіччями — 263634
другий пусковий комплекс
площа штучного аеродромного покриття з укріпленими узбіччями — 40921
третій пусковий комплекс
площа штучного аеродромного покриття з укріпленими узбіччями — 119255
загальна кошторисна вартість будівництва у поточних цінах станом на 17 липня 2013 р., тис. гривень — 1 679 933,005
у тому числі:
будівельно-монтажних робіт — 1 130 000,254
устаткування, меблів та інвентарю — 219 643,241
пусконалагоджувальних робіт — 183,392
інші витрати — 330 106,118
із загальної кошторисної вартості за пусковими комплексами:
перший пусковий комплекс, усього, тис. гривень — 1 184 379,624
у тому числі:
будівельно-монтажних робіт — 741 584,704
устаткування, меблів та інвентарю — 208 463,676
інші витрати — 234 331,244
другий пусковий комплекс, усього, тис. гривень — 103 418,928
у тому числі:
будівельно-монтажних робіт — 82 957,169
інші витрати — 20 461,759
третій пусковий комплекс, усього, тис. гривень — 392 134,453
у тому числі:
будівельно-монтажних робіт — 305 458,381
устаткування, меблів та інвентарю — 11 179,565
пусконалагоджувальних робіт — 183,392
інші витрати — 75 313,115
тривалість будівництва, місяців — 26
за пусковими комплексами:
перший пусковий комплекс — 15
другий пусковий комплекс — 7
третій пусковий комплекс — 10